

СРЯДА, 7 АПРИЛ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

(Заседанието се открива в 14,35 ч.)

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната в четвъртък, 25 март 2010 г.

2. Изявления на председателя

Председател. – Преди десет дни в Москва загинаха още хора, погубени от терористи. Споделяме болката на семействата на жертвите и се надяваме виновниците за тези атентати да бъдат бързо намерени и дадени под съд. Европейският парламент осъжда и винаги е осъждал актове на насилие от този тип.

Днес отбелязваме 70-ата годишнина от датата, на която Сталин издава заповед за разстрел на над 20 000 офицери от полската армия. Това са военнопленници, задържани при нападението на СССР срещу Полша през септември 1939 г. По време на предишния парламентарен мандат членовете на Европейския парламент имаха възможността да гледат филма „Катин“, в който се разказва историята на тези събития. В петък миналата седмица той беше излъчен за пръв път по руската държавна телевизия. Днес, 7-и април, министър-председателите на Полша и на Руската федерация за пръв път заедно отдават почит на жертвите на престъплението от Катин. Тази важна стъпка по пътя към помирието между Полша и Русия, както и по пътя към помирието на Изтока, е също така сигнал за цяла Европа и следващ етап от помирието на източните и западните части на нашия континент, което е желано от всички ни.

(Ръкопляскания)

Искам също така да ви информирам, че на днешното пленарно заседание Европейската комисия ще се представлява от г-н Шевчович. Г-н Барозу няма възможност да присъства днес поради важни семейни причини.

3. Одобряване на протокола от предишното заседание

Председател. – Протоколът от заседанието на 25 март 2010 г. и документите, които бяха приети, са на разположение и можете да се запознаете с тях. Протоколът е одобрен.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Г-н председател, Вие поменахте жертвите на атентатите в Русия.

Неотдавна имаше терористични нападения и в Ирак, Афганистан и Пакистан, страни, които – подобно на Русия – са извън Европейския съюз. Считаю, че би било редно да поменем и тези жертви.

Председател. – Прав сте, г-н Speroni. Съгласен съм. В уводните слова ние, в Европейския парламент, споменаваме и подобни събития, които се случват по целия свят. Припомняме си всички жертви с голяма мъка. Изразяваме и съчувствие на семействата и приятелите на жертвите, както и на страните, в които възникват такива събития. Това обаче беше изключителен случай, тъй като подобни неща не са се случвали в самата Русия от дълго време. Затова го споменах. Но вие сте абсолютно прав, г-н Speroni. Трябва да помним, че всяка седмица в целия свят има множество твърде тягостни случаи от този род. Ето защо работата ни в Европа, в Европейския съюз, е толкова смислена и затова можем да сме доволни, че имаме възможността да решим много от тези проблеми в нашата Европа, въпреки че все още не сме решили всички. Благодаря Ви, г-н Speroni, че насочихте вниманието ми към този аспект. Много Ви благодаря.

4. Заключение от заседанието на Европейския съвет (25-26 март 2010 г.) (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията: Заключение от заседанието на Европейския съвет, проведено на 25-26 март 2010 г.

Херман ван Ромпюй, *председател на Европейския съвет*. – (EN) Г-н председател, уважаеми членове на Европейския парламент, скъпи колеги, днес ще ви докладвам за първото официално заседание на Европейския съвет, което имах честта да председателствам.

Както знаете, в дневния ред на заседанието фигурираше икономическата ни стратегия за Европа до 2020 г. и стратегията ни за глобални преговори относно изменението на климата. Поради неотложност в дневния ред беше добавено — за втори път в рамките на два месеца — положението в Гърция и свързаните с него въпроси относно еврозоната. Позволете ми да започна с втория аспект.

Как, при какви обстоятелства и от кого трябва да се предостави при необходимост финансова подкрепа на гръцкото правителство — това беше силно дискутираната тема в навечерието на Европейския съвет. Наистина, преди срещата ни сякаш имаше големи различия в мненията. В действителност това не е необичайно в историята на Съюза, особено когато залогът е толкова голям — важното е, че постигнахме съгласие. Способността на Съюза за намиране на компромисни решения е непокътната. Тя е от първостепенно значение за съществуването ни.

По време на събитието многобройните двустранни контакти между държавите-членки и мен, заключенията от срещата на министрите от еврозоната, проведена на 15 март, предложенията на Комисията за отпускане на заеми от държавите-членки и усилените преговори между Франция и Германия подготвиха почвата за намиране на приемлив за всички компромис.

Свиках и председателствах среща на държавните и правителствени ръководители на страните от еврозоната и им представих проект за изявление, което, след като беше изменено, се прие единодушно.

Частите от текста, по които е компетентен Европейският съвет, бяха обсъдени и приети от самия Европейски съвет. Европейската централна банка също изрази одобрение.

В изявлението отново потвърждаваме, че всички членове на еврозоната трябва да провеждат разумни политики в съответствие с приетите правила и трябва да съзнават общата си отговорност за икономическата и финансова стабилност на зоната.

Напълно подкрепяме усилията на гръцкото правителство и приветстваме допълнителните мерки, обявени на 3 март, които са достатъчни, за да се запазят бюджетните цели за 2010 г. Мерките бяха изискани от неофициалния Европейски съвет от 11 февруари.

Въз основа на въведения от нас механизъм за солидарност сме готови, в случай че финансирането от пазара се окаже недостатъчно, да се намесим и да окажем подкрепа чрез ръководена от Европа операция за предоставяне на заеми на двустранна основа от държавите-членки на еврозоната в сътрудничество с Международния валутен фонд (МВФ).

Механизмът е в съзвучие с Договорите и по него е постигнато общо съгласие между държавите-членки, Комисията и Централната банка. Ето защо на гръцкото правителство не му се налага да отправя искане за финансово подпомагане, въпреки че ние ще продължим да следим положението отблизо.

Позволете ми само да отбележа, че първоначално участието на МВФ породило известни опасения, поради това че може да създаде впечатлението, че представлява външна помощ за еврозоната, която не може да реши собствените си вътрешни проблеми. Но след като разсъдихме, преобладаваше мнението, че в крайна сметка МВФ се финансира в значителна степен с европейски пари, така че защо европейските страни да не могат да получават средства от кредитните му линии? Именно с такава цел създадохме и финансирахме МВФ и би било странно да не се възползваме от него и от експертните му знания. Ето защо тясното сътрудничество с МВФ ни се стори приемливо, но непременно в рамките на една операция, която се състои предимно от двустранни еврозаеми.

Много коментари предизвикаха и други два аспекта на изявлението.

Първо, Европейският съвет иска да извлече поуки от тази криза. Ето защо той създава работна група под мое ръководство. Тази работна група ще бъде формирана в тясно сътрудничество с Комисията и ще включва представители на държавите-членки, на ротационното председателство и на Европейската централна банка. Тя ще представи заключенията си преди края на тази година. Европейският съвет ще вземе окончателните политически решения. Възнамерявам да отделя голямо внимание на тази дейност. Случаят с Гърция открои ограниченията на настоящия механизъм за фискален надзор в еврозоната. Трябва да проучим всички възможни начини за укрепване на фискалната дисциплина и да предложим рамка за излизане от кризата. От съществено значение е да заздравим механизмите си. Въпросът за това кои законодателни текстове ще трябва евентуално

да се изменят остава открит, като той трябва да се проучи при отчитане на различните процедури, които ще са необходими за въвеждане на изменения във разнообразните правни инструменти.

Работната група трябва да се заеме с два аспекта на проблема, който излезе наяве при последната криза: отговорност — как да се предотврати повторната поява на такава недисциплинираност по отношение на бюджета — и солидарност — как да се избегнат импровизациите, ако евентуално отново възникне финансова криза в някоя държава-членка.

Случаят с Гърция открои и необходимостта да се разгледа въпросът за различията в конкурентоспособността в рамките на еврозоната и Съюза, по който започнахме обсъждане с предстоящо продължение през юни и който е аспект на икономиката в еврозоната, на който не отделяхме достатъчно внимание. Без по-нататъшно икономическо сближаване ще изложим на риск общата валута и общия пазар. Обсъждането е от решаващо значение. Бюджетната дисциплина не е достатъчна. Зад бюджетните проблеми се крият икономически проблеми.

Вторият елемент, предизвикал коментари, беше параграфът, в който заявяваме, че „поемаме ангажимент да насърчаваме тясна координация между икономическите политики в Европа. Считаме, че Европейският съвет трябва да подобри икономическото управление на Европейския съюз и предлагаме да бъде засилена неговата роля в икономическата координация и при определянето на стратегията за растеж на Европейския съюз.“

Някои коментираха факта, че във френския вариант на изявлението се споменава за „*gouvernement économique*“, вместо „*governance*“ (управление). Искам съвсем ясно да заявя, че тук няма отклонение от онова, което се стремим да постигнем. Искаме изцяло да се възползваме от Европейския съвет като структура, в рамките на която можем да координираме както инструменти на Съюза, така и национални средства за подобряване на икономическите ни резултати. Европейският съвет не е нито изпълнителната, нито законодателната власт на Съюза. Мисията на Европейския съвет, съгласно Договора, е да дава тласък и насоки за политическата ориентация на Съюза. Това се отнася и за икономическата политика. Именно това беше акцентът през по-голямата част от заседанието на Европейския съвет, когато стигнахме до разглеждането на стратегията „Европа 2020“.

Тук мога да отчета устойчив напредък, който ще продължим да поддържаме и по време на Европейския съвет през юни. Въз основа на предложенията на Европейската комисия — и тук искам да отдам дължимото на председателя Барозу за свършеното от него — вече определихме пет главни цели, към които трябва да насочим усилията си:

Първо, повишаване на заетостта до 75% по-специално чрез по-активно участие на младите хора, на по-възрастните и нискоквалифицирани работници и чрез по-добра интеграция на законните мигранти;

Второ, подобряване на условията за научноизследователска и развойна дейност по-специално с цел постигане на равнище на комбинирани инвестиции в тази област от страна на публичния и частния сектор в размер на 3% от БВП;

Трето, препотвърждаване и интегриране в икономическата ни стратегия на целите по отношение на изменението на климата, които сме поели ангажмента да постигнем до 2020 г.;

Четвърто, повишаване на равнищата на образование по-специално с цел намаляване на дела на преждевременно напусналите училище и увеличаване на дела от населението със завършено висше или равностойно на висше образование;

Последната цел е насърчаване на социалното приобщаване по-специално чрез намаляване на бедността.

Нужно е да се свърши много работа във връзка с тези цели, по-специално като се разработят подходящи показатели — сега държавите-членки трябва да определят националните си цели, които ще се различават в зависимост от положението в страните им. Някои от тези цели са отразени в законодателството на ЕС, докато други нямат регулаторен характер, а представляват общо начинание, което следва да се реализира чрез комбинация от действия на национално равнище и на ниво ЕС.

Последните две от тези пет цели — образованието и социалното приобщаване — предизвикаха известни коментари. Разбира се, те действително представляват ключови аспекти от така наречения „европейски модел“ на обществото, при който действието на пазарните сили се смекчава посредством социална ангажираност и нещо повече — осведоменост по въпросите на околната среда. Някои обаче отбелязаха, че образованието е отговорност на властите на национално равнище или дори, в много държави, на ниво административно-териториална или регионална единица. Това е вярно — и липсват каквито и да било

намерения за промяна на това положение. Онова, което тази цел действително символизира, е необходимостта управленските структури на всички нива да работят заедно за изпълнението на общата ни стратегия, като всяка от тях поеме отговорността за своята част от общите ни усилия.

Що се отнася до социалното приобщаване и намаляването на бедността, някои посочиха, че това е резултат, а не средство. Това ще е резултат от нашите усилия, а не инструмент. Въпреки че разбирам този аргумент, съгласно Договора от Лисабон социалното приобщаване е компетентност на Съюза, а също така и ключов инструмент за подобряване на общите ни икономически резултати, както и за осигуряване на обществена подкрепа за онова, което искаме да постигнем. То е в унисон със силния стремеж на народите към справедливост в икономиката ни. Пренебрегваме го на собствен риск.

Наред с идентифицирането на тези пет цели — по които трябва да се поработи допълнително — Европейският съвет подчерта, че е необходим бърз напредък в укрепването на финансовото управление и надзора както в рамките на Съюза, където на Европейския парламент предстои важна дейност по отношение на финансовото управление, така и на международни форуми като Г-20, за да се гарантира равнопоставеност в световен мащаб.

Особено необходим е напредък по въпроси като капиталови изисквания, важни за системата финансови институции, финансови инструменти за управляване на кризи; по-голяма прозрачност на пазарите на деривати; обмисляне на конкретни мерки по отношение на суаповете за кредитно неизпълнение, свързани с държавни ценна книжа; и прилагане на международно съгласувани принципи за бонуси в сектора на финансовите услуги. В близко бъдеще Комисията ще представи доклад относно възможните иновационни източници на финансиране като всеобща такса за финансови трансакции или за банките. Трябва да намерим такива решения, че да не може да възникне отново нова финансовата криза, но трябва също така да се заемем с моралната криза, в която се коренеше финансовата.

Европейският съвет обсъди изменението на климата и въпроса за това как да пренасочим усилията си след Копенхаген. Единственият ефективен начин за постигане на договорената цел за ограничаване на повишаването на средната световна температура до 2°C остава сключването на глобално и всеобхватно правно споразумение. Постигнахме съгласие да продължим да действаме енергично и градивно по време на международните преговори, но също така постигнахме съгласие, че трябва да се възприеме поетапен подход, основаващ се на споразумението от Копенхаген. Дадените тържествени обещания за намаляване на емисиите не са достатъчни за постигането на изключително важната цел — 2°C. Необходима е нова динамика на преговорите. На предстоящата среща в Бон трябва да се определи пътната карта за постигане на напредък в преговорите. По време на втората конференция на ООН по изменение на климата (COP-2) в Канкун трябва да се вземат конкретни решения и да се преодолеят съществуващите пропуски. Съюзът и държавите-членки ще изпълнят ангажмента си за осигуряване на 2,4 млрд. евро годишно през периода 2010-2012 г. за бързо финансиране и ще продължат да се придържат към общия ангажмент за мобилизиране на 100 млрд. щатски долара годишно до 2020 г., с които да се подпомогне борбата на развиващите се страни с изменението на климата.

В тази връзка проведехме обсъждане за това как да отправим призив към ключови партньори по света, като уводното слово беше произнесено от заместник-председателя на Комисията и върховен представител Кати Аштън, чийто адекватен анализ беше добре приет.

Ще повдигнем тези въпрос не само в рамките на процеса на ООН, но и при други обстоятелства, за да успеем да наберем необходимата енергия. Ще предприемем дейности и във вътрешен план. Ще проведем и разискване в Европейския съвет, посветено изключително на енергийната политика и на това как да преминем към ефективна икономика, с ниски нива на въглеродни емисии, като проучим всичките ѝ аспекти, включително сигурността на доставките.

Г-н председател, уважаеми колеги, в заключение мога да посоча, че Европейският съвет постигна значителен напредък и избегна огромни и вредни капани, които можеха да ни върнат много назад.

Любопитно е, че някои изказаха предположение, че собствената ми роля в този процес е единствено тази на наблюдател, докато други ме обвиниха, че съм домогващ се до властта диктатор. Искам да ви уверя, че не съм нито едното, нито другото. Постоянният председател на Европейския съвет трябва да улеснява процесите и да гради консенсус в една институция, която може да функционира единствено, като достига необходимите и достатъчно амбициозни компромиси.

Надявах се, че началото на мандата ми като постоянен председател на Европейския съвет ще е по-лесно. Идните две години ще бъдат трудни. Напълно съзнавам, че най-тежката част от рецесията отмина, но не и проблемите.

Реагирахме ефективно в борбата срещу първоначалната финансова криза, но често е по-трудно да останем обединени и да действаме последователно, когато бурята отmine. Това означава, че през идните две години няма да има „обичайни дела“. Такова ще е положението и в Европейския парламент.

Марош Шевчович, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, миналия месец Европейският съвет трябваше да разгледа важни въпроси при много трудни обстоятелства. След интензивно и сериозно разискване той не само постигна съгласие по съществуващото на предложенията на Комисията относно „Европа 2020“ — стратегията за растеж и работни места — но и взе решение за създаване на механизъм за гарантиране на финансовата стабилност на еврозоната, при която може да се предостави финансова подкрепа на Гърция, ако възникне такава потребност.

Но нека бъдем откровени. Малцина биха предвидили този резултат. Като се има предвид залога, имаше важни различия в мненията на държавите-членки до самото начало на заседанието на Европейския съвет както по въпроса от краткосрочно значение, касаещ механизма за финансова стабилност, така и по този със средносрочна значимост — за стратегията „Европа 2020“. Позволете ми да обясня накратко как беше постигнато това решение и какво означава то от гледна точка на Комисията. Ще започна с механизма за финансова стабилност и след това ще премина към стратегията „Европа 2020“.

Що се отнася до механизма за финансова стабилност, истината е, че се движехме в неизследвана територия. Но нека бъдем откровени относно още един въпрос. Макар че беше необходимо да планираме нови ответни действия на едно ново предизвикателство, беше немислимо да не предприемем такива действия. Въпросът не беше дали ще има ответна реакция. Въпросът беше каква би могла и каква трябва да бъде тази реакция. Както казах, първоначално нямаше единодушие сред държавите-членки в това отношение. Доста дълго се водеха дискусии, без да се стигне до заключение преди срещата — нито относно принципа, нито относно подробностите във връзка с механизма.

Ето защо Комисията, и по-конкретно председателят Барозу и членът на Комисията Рен, поеха инициативата да помогнат на държавите-членки да се обединят около общите ни интереси чрез комбинация от действия за постигане на консенсус и обществено застъпничество. От една страна, Комисията работеше непрестанно и много активно с държавите-членки от еврозоната за създаване на адекватен механизъм. По-специално Комисията се потрижи механизмът — какъвто и да е той — да се отнася до Общността. От друга страна, през 10-е дни преди заседанието на Европейския съвет Комисията многократно настояваше за решение относно такъв механизъм, основан на два главни принципа: от една страна, стабилност, а от друга — солидарност. Ако си спомните нашето разискване преди заседанието на Европейския съвет — това са двата принципа, за които вие всички призовавахте.

Всички вие знаете, че бяха необходими постоянна работа и сложни преговори, за да се постигне решението, което в крайна сметка се оказа приемливо. По същество, то се основава на механизма на еврозоната, препоръчан от Комисията, като същевременно предвижда участието и на МВФ. Така сега разполагаме с осъществим и готов за употреба механизъм. Той е предвидлива предпазна мрежа. От това имаме нужда и с това се сдобихме.

Комисията е удовлетворена от окончателния вид на механизма. Възможно е той да не е съвършен. Определено е без прецедент, въпреки че е разработен при пълно съблюдаване на Договорите. И основните му характеристики съхраняват най-важните елементи. Институциите си запазват ролята на субекти, задействащи механизма. Извършена е необходимата подготовка в рамките на еврозоната за участието на МВФ.

Същевременно Европейският съвет обяви създаването на работна група, която да направи по-задълбочен преглед на механизмите за справяне с кризи от този тип. Конкретният ѝ формат се обяснява със сложната ѝ сфера на компетентност, която се корени в дългосрочната перспектива и при която се предвижда широкообхватно обсъждане на всички възможни варианти, като не се изключват и евентуални изменения в Договора. Разбира се, едно такова фундаментално разискване е важно, като от друга страна, още тази пролет Комисията ще представи мерки за подобряване на координацията в еврозоната. За тази цел ще използваме новите възможности, които вече се предоставят от Договора от Лисабон. Комисията знае, че Парламентът споделя гледището ѝ, че е много по-добре да се предвиди нужната координация предварително и вече да са налице подходящите механизми, когато възникне необходимост от тях.

Позволете ми сега да се спра на стратегията „Европа 2020“. Тук вече говорихме за неотложните действия, които трябва да предприемем, за необходимостта да се стимулира обществото за смяна на подхода ни и за съществена роля на ЕС за постигането на успешно преустройство на нашата икономика.

За да се постигнат тези цели, ще са нужни колективни усилия на всички заинтересовани страни на всички нива. Всички знаем, че силните и ясни послания осигуряват на хората нещо, около което да се обединят, и

именно поради това са толкова важни конкретните цели и гъвкавите инициативи, които се предлагат във връзка с тези стратегии. Те илюстрират нашата европейска амбиция и осигуряват ядро, около което могат да се оформят колективни дейности. Знаем, че ако успеем да ги реализираме съвместно, Европа ще повиши конкурентоспособността си, ще съхрани начина си на живот и ще заздравя позициите си на глобален играч. Ето защо е много важно също така да се подчертае, че това ще бъде проверка на степента, в която държавите-членки са готови да се ангажират с национални действия при преследването на общи цели.

След това заседание на Европейския съвет вече разполагаме с приети точни стойности за заетостта, за научноизследователската и развойна дейност, както и за климата и енергията. Комисията също така счита, че се приема аргументацията за целта, свързана с образованието, и че можем да сме уверени, че в това отношение също ще бъдат определени конкретни цели — в съответствие с предложеното от Комисията — надяваме се още през юни.

Искам да кажа няколко думи за най-дискутираната цел, а именно тази за действията срещу бедността. Знаете, че остават няколко държави-членки, които трябва да бъдат убедени, че определянето на цел, насочена срещу бедността, е задача на нашия Съюз. Мнението на Комисията по този въпрос също е много ясно.

Първо, всеки, който е чел разпоредбите на Договора относно социалната политика, знае, че е много неправилно да се твърди, че този въпрос трябва да е запазен единствено за държавите-членки.

Второ, Комисията отхвърля внушенията, че в това отношение не може да се определи никаква смислена цел. Ще продължаваме да усъвършенстваме ясния и методически издържан подход, който лансирахме. Комисията е убедена, че въз основа на него може да се постигне консенсус в периода до юни.

Трето, следва винаги да отчитаме, че има опасност нашият Съюз да създаде впечатлението, че е по-загрижен за банките и стопанските субекти, отколкото за работниците и семействата. Комисията е твърдо решена да направи необходимото това да не се случи. Една цел, насочена срещу бедността, ще изпрати мощен сигнал, че на ЕС е присъщо да предоставя възможности на всички в обществото, дори на най-маргинализираните и най-уязвимите хора. И както Комисията нееднократно е заявявала, проблемът с бедността не може да бъде разрешен единствено чрез политика по заетостта. Политиката по заетостта е от изключително голямо значение, но тя никога не може да достигне до всички сектори на обществото. Ами децата? Как ще третирате пенсионерите? Какви решения търсим, когато става дума за маргинализираните общности?

Предвид на гореизложеното мога да ви уверя, че Комисията ще продължава да упражнява натиск за запазване на целта, насочена срещу бедността, като водещ приоритет. При това, разбира се, ще зачитаме разпределението на компетенциите така, както е предвидено в Договорите. Всичките ни водещи инициативи са замислени по начин, който внушава, че действията ни на ниво Европейски съюз допълват тези на държавите-членки. Да се действа на едното ниво за сметка на другото не е присъщо на стратегията „Европа 2020“. За нея е характерно да се стори нужното всички нива да заработят добре и заедно като едно цяло.

През следващите няколко месеца разискването все повече ще се измества към нивото на държавите-членки, тъй като целите, валидни за целия Европейски съюз, ще бъдат преобразувани в национални цели. Искам да ви призова да участвате пълноценно в разискването и да разяснявате, че тук не става въпрос за централно наложен диктат. Става дума за общ подход към общите проблеми и за творчески начин за използване на европейското измерение, за да се насърчат държавите-членки да положат малко по-големи усилия при реформирането на икономиките си.

Няколко заключителни думи относно другите въпроси, които бяха обсъдени по време на Европейския съвет.

Европейският съвет обсъди, по време на вечеря, предстоящата среща на върха на Г-20 въз основа на уводните бележки на председателя Барозу. Както знаете, не всички държави-членки на ЕС имат собствено представителство в Г-20. Досега Комисията действаше и е решена да продължи да действа като пазител на общите европейски интереси. Сега, когато намалява прякото въздействие от финансовата криза, Г-20 е изправена пред предизвикателството да съхрани стремежа си към общ подход по въпросите, свързани с политиките, по които следва да се работи, ако светът иска да излезе от кризата в по добро състояние.

Мнението на Комисията е, че Европейският съюз трябва да продължи да действа като движеща сила на тази амбициозна дейност. На предстоящата среща на върха в Торонто трябва да се изпрати ясно послание от страните от Г-20 относно една стратегия за излизане от кризата, с която да се подкрепи възстановителният процес — такава, в която всички големи икономики да изпълнят своята роля. На нея трябва също така да се подчертае отново, че приключването на кръга от преговори в Доха ще бъде огромен стимул за световната икономика. Най-важното е тези преговори да са в унисон с реформата на финансовия пазар: трябва да

продължим да упражняваме натиск над международните ни партньори за постигане на навременно и последователно изпълнение на ангажиментите по линия на Г-20.

В това отношение беше подчертано, че посланието ни ще бъде най-силно, ако можем да заявим, че ЕС си е написал домашното. Ето защо преди срещата в Торонто трябва да се постарам да постигнем съгласие относно все още висящите досиета за регулиране на ключовите финансови услуги, а именно досиетата относно управителите на алтернативни инвестиционни фондове и относно банковия капитал — известната Директива за капиталовите изисквания (ДКИ III). Изключително важно е, разбира се, да се постигне съгласие и относно надзорния пакет, така че органите да са готови да започнат да функционират от 2011 г. Комисията никога не е крила разочарованието си относно степента, до която Съветът предложи да се намалят правомощията на органите, като по този начин се изложи на риск ефективността им. В момента вие сте в процес на разискване на пакета, който дава възможност за колективно преосмисляне, като се вземе предвид и опита от последните няколко месеца.

Председателят Барозу се спря и на основната тема за възстановяването на банките и препотвърди отзивчивостта на Комисията във връзка с въвеждането на нови инструменти, включително налози върху банките за захранване на фондовете за разрешаване на кризи. Освен това той се спря на дериватите, и по-специално на проблема с нехеджираните суапове за кредитно неизпълнение на държавни облигации. Той подчерта, че Комисията внимателно го проучва и обмисля какви нови мерки са необходими във връзка с късите продажби в допълнение към структурната реформа на пазарите на деривати, по която вече работим с помощта на законодателство, което ще ви представим през юни и по-късно тази година.

Европейският съвет обърна внимание и на изменението на климата, като одобри основните послания, формулирани в съобщението на Комисията. Държавите-членки постигнаха съгласие, че проблемът продължава да е начело в нашия списък с предизвикателства. Това означава, че поддържа набраната инерция в полагането на международни усилия — а знаете, че това не винаги е лесно. Ние обаче разполагаме с подходящия трамплин. Разполагаме с резултатите от минали действия в рамките на ЕС. Европейският съвет отново потвърди ангажимента на ЕС за бързо финансиране в помощ на развиващите се страни.

Сега е необходимо да сме непоколебими и последователни. Непоколебими в откритото представяне на убедителни аргументи пред ключови партньори по целия свят, разясняващи защо не можем да позволим на амбицията ни да ни напусне. Комисията изказва благодарност на Парламента за това, че вече е ангажиран с тази дейност. Както знаете, моята колегата, членът на комисията Кони Хедегард, вече започна работа по разяснителна програма.

Трябва да сме последователни в ангажираността си с постигането на ефективно международно споразумение, в случай че другите основни играчи са готови да се включат. Трябва да затвърдим напредъка, постигнат чрез споразумението от Копенхаген.

В обобщение, Комисията има значителен принос за това заседание на Европейския съвет, което е първата официална среща под успешното председателство на постоянния председател на Европейския съвет, Херман ван Ромпбой. Искам да го поздравя за успешното председателство в тази много трудна обстановка и при тези сложни обстоятелства.

С нетърпение очакваме усилената работа през идните месеци по-специално от настоящия момент до заседанието на Европейския съвет през юни, както и участието на Парламента и на испанското председателство в структурите на Съвета по сектори. В процеса на тази работа трябва да се определи курсът на един динамичен и целенасочен ЕС, готов да се изправи пред предизвикателствата на предстоящото десетилетие.

Corien Wortmann-Kool, *от името на групата PPE*. — (NL) Г-н председател, г-н председател Ван Ромпбой, г-н заместник-председател на Комисията Шевчович, в работата на Европейския съвет доминираха проблемите на еврозоната и стратегията „ЕС 2020“, чиято цел е да се върне Европа на пътя на растежа и осигуряването на работни места за нашите граждани. Всички държавни и правителствени ръководители приеха да укрепят структурата на европейското икономическо управление и самите те да се ангажират с постигането на значително по-добра координация на икономическата политика в Европа. Това изглежда обещаващо. Възможно е дори да представлява исторически момент в европейската интеграция, но за момента е най-вече обещаващо. От решаващо значение ще бъде начинът, по който това обещание ще се изпълни със съдържание през следващите месеци и години. В крайна сметка, що се отнася до нашите граждани в Европейския съюз, обещанията са без значение. Единственото нещо, което е важно тях, са резултатите.

Г-н председател Ван Ромпбой, искам да Ви поздравя, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), за Вашата ангажираност. Положихте силно начало на дейността си като първи постоянен

председател на Европейския съвет и именно Вие имате важната задача да осъществите по-нататъшното преобразуване на Европейския съвет в институция с реален политически ангажимент към икономическото управление на Европейския съюз. Затова очакваме с нетърпение резултатите от Вашата дейност и от тази на Вашата работна група и сме убедени, че ангажираността и постоянството Ви ще Ви издигнат до висотата на тази задача. Необходимостта от спешни действия е голяма и решителността и енергичността са повелята на деня. Затова Ви предизвиквам да се явите тук и да представите резултатите, постигнати от работната група, в тази зала, както и да влезете в разискване с нас по въпроса. Задачата е доста мащабна; затова е толкова важно да работите заедно с Европейската комисия, както и с Европейския парламент като представител на гражданите на Европейския съюз.

Очакваме от Вас както изцяло да зачитате институционалната ни роля, така и активно да ни включвате в делата, и то не само след дадено събитие, но и преди него при изготвянето на предложения. Например групата PPE с нетърпение очаква предложенията на Европейската комисия за по-добра икономическа координация по отношение на паричната политика. В това отношение групата ни възлага надежди на насоките за затягане на бюджета в Пакта за стабилност и растеж и на засилването на превантивното им действие. Очакваме също така Европейската комисия да играе много активна роля в по-нататъшното развитие на стратегията „ЕС 2020“. Приканваме Комисията да използва пълноценно инструментите, предоставени ѝ от Договора от Лисабон, по-специално при оценката на усилията на държавите-членки. В крайна сметка, за групата PPE, както и за други групи в Парламента, е пределно ясно, че отвореният метод за координация трябва да отстъпи пред обвързващите ангажименти и пред здравословната комбинация от положителни стимули и, при необходимост, санкции, като очакваме и от двете институции да не губите време, а да представите убедителни предложения.

Накрая, по темата за Гърция, председателят на нашата група, г-н Daul, похвали Съвета за решението му относно нов механизъм за предоставяне на помощ на Гърция, в случай на необходимост, с участието на МВФ. Солидарността и отговорността основателно заемат централно място в този план. Въпреки това положението е все още тревожно и затова искам още веднъж да повторя, че солидарността действа и в двете посоки. Гърция ще трябва да спазва споразуменията си, като на практика изпълни планове за реформи. Може ли Гърция да си върне доверието на финансовите пазари? Това ще е от решаващо значение за излизане от кризата.

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, в началото искам да благодаря на г-н Ван Ромпой за желанието, с което контактува с Парламента, което е добър знак за личната му ангажираност. Това, което всъщност имахте да кажете на Парламента — което се отнася до решенията, взети от Съвета, а не лично от Вас — дълбоко ни разочарова. Да разгледаме най-вече Гърция. Ако погледнете коментарите в медиите, например в „Интернешънъл хералд трибюн“ („International Herald Tribune“), там съвсем правилно се казва, че макар и принудена да се съобразява със строгите условия на МВФ, сега Гърция не се радва на неговото доверие. Отговорност за това носи Съветът. Г-н Бини Смаги — т.е. човек от Европейската централна банка — казва, че според него е по-демократично проблемите да се решават чрез по-тясно сътрудничество в Европа, отколкото чрез технократична структура, каквато е МВФ.

Ако насочите вниманието си към пазара, ще видите, че той е реагирал. Приемам, че неговата реакция по отношение на еврото е малко по-положителна, но по отношение на Гърция нещата не се подобряват, а се влошават. Посланието, което Съветът изпрати, не е положително. Съветът винаги предпочита да отлага проблемите, дискусиите и предложенията. При него е като да сте на „Титаник“ — корабът се сблъсква с айсберга и тогава хората казват: „Добре, хайде да сформираме работна група, която да обсъди въпроса как да предотвратим катастрофата като този в бъдеще“ или „нека да проведем интензивна дискусия относно менюто за следващата седмица“ непосредствено след настъпването на катастрофата. Това не е решение. Съветът трябва да намира решения. Вината не е Ваша, а на държавните и правителствени ръководители, които не са готови да започнат да работят по тези решения и които не са готови да се възползват от нови идеи — като например тези, които бяха представени за обсъждане от социалдемократите на Европа — които се основават и на двата съюза, а именно, на стабилността, но и на солидарността. Разбира се, солидарността не е просто нещо, което се проявява, когато нещо се обърка — истинските приятели се предупреждават взаимно и своевременно, когато нещо не върви, както трябва. Затова сега е също така несправедливо да третираме Гърция по този начин, след като сме я наблюдавали безучастно с години, като всъщност напълно сме съзнавали, че нещо не е наред, а сега, след настъпването на събитието, да казваме: „Сега не можете да разчитате на нашата солидарност“. Поради тази причина резултатът от заседанието на Съвета по отношение на Гърция е напълно незадоволителен.

Подобно е и положението с „Европа 2020“. Предложенията на Комисията имат своите недостатъци, но имат и своите положителни страни. Не бяхме особено очаровани, защото счетохме, че някои елементи липсват. И как постъпва след това Съветът спрямо „Европа 2020“? Откъсва няколко части от нея. Преди малко споменахте пет момента, но контекстът — идеята, че „Европа 2020“ ще означава, че ще се атакуват и икономическите, социалните и екологичните проблеми — се губи или поне съзираме опасност това да се случи.

Когато чуя — заместник-председателят го потвърди — че някои държавни и правителствени ръководители задават въпросите: „С бедността ли трябва да се занимаваме? С бедността ли трябва да се борим?“ — не е ли абсурдно, че днес в Европа се увеличава бедността и неравенството? Но има и държавни и правителствени ръководители, които казват: „Не ние трябва да решаваме този въпрос“. В такъв случай как можете да се изправите пред гражданите, след като по-специално социалната справедливост не се третира като ключова тема? Затова съм съгласен с Вас и със заместник-председателя на Комисията, че трябва да настояваме борбата срещу бедността — независимо от критериите — и намаляването на бедността да останат наши цели. Това действително е важно за нас от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент.

(Ръкопляскания)

Г-н Ван Ромпйой, споменахте, че това е първото Ви официално заседание с Европейския съвет. Ще присъствате на второ заседание на Европейския съвет през юни. Пожелавам Ви успех на това заседание на Съвета. То няма да е леко, като се има предвид, че в момента се провеждат някои избори, с които се свързват напълно реални страхове, че е възможно на власт да дойдат партии, които дори в още по-малка степен са склонни на сътрудничество в Европа. Но аз Ви пожелавам всичко най-добро и се надявам държавните и правителствени ръководители да не Ви оставят без подкрепа, както направиха по време на първото Ви официално заседание с Европейския съвет. Винаги, когато имате нужда от помощ и подкрепа, заповядайте в Парламента — по-специално се обръщайте към групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент. Ние отново ще Ви вдъхнем надеждата, че Европа все още може да е нещо добро.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, искам да отбележа две неща във връзка със Съвета миналия месец. Първото се отнася до механизма за Гърция, по който Съветът взе решение и за който имам сериозни съмнения. Надявам се да не съм прав, но не мисля, че той може да сработи поради простата причина, че това е система от двустранни заеми, а не система — европейско решение — при която Европейската комисия предоставя един-единствен заем на Гърция, което беше първоначалната идея.

(Ръкопляскания)

Ако погледнете пазарите, в момента е съвсем очевидно, че те не вярват в тази система. Така е не от вчера, а вече от една седмица. Миналият понеделник — преди една седмица — вече имаше проблем с гръцките облигации, чийто лихвен процент беше почти 6%. Това е с 300 базисни пункта повече от най-ниското ниво на лихвен процент в Европейския съюз, което е 3%. Тъй като сега в Европейския съюз се провежда обсъждане между различни държави-членки за това какъв трябва да е лихвеният процент, приложим спрямо двустранните заеми, който вчера се повиши дори до 400 базисни пункта, което е 4%.

Не това е начинът да помогнем на Гърция. Гърция трябва да предприеме необходимите мерки, но без двустранни заеми. В момента този механизъм на практика не помага на Гърция, а я наказва.

Крайно необходимо е Европейската комисия да се върне възможно най-бързо към първоначалната си идея за европейски заем, предоставен от Европейската комисия. Тогава автоматично ще се получат по-ниски лихвени проценти от тези на пазарите днес, защото ще е налице гаранция от страна на Европейската комисия и на европейските институции. Това е единственият начин да се помогне на гръцкото правителство да постигне целите си.

В същото време гръцкото правителство естествено трябва да сложи край на вътрешните си борби. Ако има различни мнения по отношение на намесата на МВФ и при положение, че обсъжданията продължат, лихвените проценти автоматично ще се увеличат.

Вторият въпрос, който искам да засегна, е, че онова, от което се нуждаем в момента, е нещо повече от просто един механизъм за Гърция или за други страни. Онова, от което имаме нужда сега, е една смела Европейска комисия, която да предложи пакет от икономически и парични реформи, при това те са ни нужни възможно най-бързо. Онова, което ни е нужно сега, е пакет от величината на този, предложен ни навремето от Жак Делор, който в даден момент представи пакет за Европейски икономически и паричен съюз или вътрешен пазар за разрешаване на проблемите. Това ни е необходимо сега. Необходим ни е смел пакет. Единствено Европейската комисия може да го стори. Съветът не може да го направи, не би могъл дори председателят на Съвета. Комисията е тази, която има правото на инициатива, и точно Комисията е тази, която сега трябва да представи реален пакет.

(Ръкопляскания)

Моята група счита, че този пакет следва да съдържа три основни елемента. Първият е създаването на Европейски валутен фонд, който е изключително необходим, като тази идея беше лансирана и от г-н Шойбле, министъра на финансите на Германия. Нуждаем се от този фонд възможно най-скоро, за да повишим ефективността на Пакта за стабилност.

Второто нещо, което ни е необходимо възможно най-скоро, е пазарът на еврооблигациите да намали лихвените проценти за всички страни в Европейския съюз. Това не е наказание за най-голямата страна — Германия. Точно обратното, възможно е да съществува система, в която Германия плаща по-ниски лихвени проценти, отколкото сега, защото в бъдеще можем да осигурим прикрепянето на премия за ликвидност към пазара за еврооблигации. Техническите средства за това съществуват и може да се осигури тяхната приложимост.

Третото нещо, от което се нуждаем, е по-смела стратегия „Европа 2020“. Изцяло подкрепям казаното от г-жа Wortmann-Kool преди няколко минути за това, че се нуждаем от по-силен метод за управление. Чрез отворения метод на координация няма да постигнем целите си. Това, което ни е нужно, е метод, включващ употребата на санкции и стимули, както се изрази г-жа Wortmann-Kool, като водещото място следва да се заема не само от държавите-членки, но и от Комисията.

Уважаеми колеги, трябва да се замислим за следното: ако през идните месеци Съветът не направи необходимото по отношение на една по-смела стратегия „Европа 2020“, то какво можем да сторим ние като Европейски парламент? Ето какво можем да направим: през следващите седмици Парламентът трябва да постигне съгласие по общите икономически насоки и да изрази мнение във връзка с тях. А ако Съветът не представи, с подкрепата на Комисията, по-смела стратегия „Европа 2020“, не виждам необходимост от одобряване на тези общи икономически насоки. Най-напред трябва да има смело предложение, което, надявам се, ще бъде представено за обсъждане през юни, и тогава ще можем да си свършим работата и да одобрим този по-смел подход, както и общите икономически насоки.

Rebecca Harms, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, трябва да призная, че когато чух изказването на г-н Ван Ромпюй, помолих моя съсед, г-н Lambsdorff, да ме опипа, защото имах чувството, че или аз не съм в реалния свят, или вероятно това се отнася за председателя на Европейския съвет. Казвам това, защото според мен единственото положително нещо, което произтече от последната среща на върха, беше фактът, че беше сложен край на много ниската свада между Париж, Берлин и Брюксел — в която участваше и Европейската централна банка — във връзка с въпросите дали изобщо да бъде предоставена някаква помощ на Гърция, как може да се помогне на Гърция, необходим ли е Европейски валутен фонд и дали трябва или не трябва да се включи МВФ. Крайният резултат бяха далаверите, които г-н Verhofstadt много умело описа.

Не разбирам също така как можете да кажете, че онова, което беше договорено на срещата на върха, вече помага на Гърция, тъй като лихвеният процент, който Гърция трябва да плаща днес — току-що проверих отново — не е 6%, а 7%. Следователно процентът се е повишил веднага след решението на Съвета. Просто не мога да разбера как е възможно да се хвърля толкова много прах в очите на хората по отношение на европейската солидарност, както очевидно се случи по време на заседанието на Съвета.

Считам също така, че на Гърция беше изпратен много странен сигнал на подсъзнателно ниво, тъй като това, което беше представяно като предпазна мрежа по време на заседанието на Съвета и след него и по време на срещата на върха и след нея, в действителност съвсем не е предпазна мрежа. Ако беше мрежа, то тя трябваше да поема тежести. По отношение на Гърция обаче беше постигнато съгласие, че страната трябва да стигне до дъното преди Брюксел да постигне готовност да окаже реална помощ. В Германия, след завръщането на канцлера Меркел от Брюксел, се появи усещането, че тя иска да покаже на гърците какво е да си стигнал до дъното, преди да прояви желание действително да им помогне. Оставаме с впечатлението, че тук става въпрос по-скоро за преподаване на суров урок, но не и че суровите уроци са това, което може да помогне на Европейския съюз в момента.

(Ръкопляскания)

Тази силно отрицателна енергия по отношение на Гърция върви ръка за ръка с решението за ненамеса в решаването на проблемите в Гърция. Всичко, което сега трябва да се случи по отношение на консолидирането на бюджета, на това в кои области трябва да се съкратят разходите във връзка с държавния дълг, как да се подобри ефективността на обществените услуги, как следва да се води борба срещу избягването на данъци, какво да се направи за справяне с корупцията в Гърция, се оставя на МВФ, докато Брюксел отказва да се ангажира. Това поведение според мен е неправилно.

Трябва да сме наясно отново каква е действителната поука от случая с Гърция — а именно, че сме изправени лице в лице със слабостите в нашите Договори, и по-специално с тези в Договора от Маастрихт. Когато анализирам тези слабости, не стигам до извода, че трябва взаимно да се споразумяваме да не се ангажираме на този етап. Вместо това стигам до заключението, че по-голямата взаимна отговорност и по-голямата солидарност трябва да се съчетават с взаимна намеса. Просто настъпи моментът — в допълнение на това, което г-н Verhofstadt каза относно еврооблигациите и механизмите за финансова подкрепа — в който трябва да поговорим за следващите стъпки в реформите. Г-н Ван Ромпюй, ако Вашата специална група — в Германия постоянно я наричат *Arbeitsgruppe*, или работна група, което звучи като нещо малко по-ограничено — доведе тази много необходима реформа до задънена улица, на практика не предвиждам нищо друго, освен криза в цяла Европа, която приближава след кризата в Гърция. Неизбежна е необходимостта от много по-голяма взаимна координация на нашата икономическа политика, на нашата данъчна политика, на това как изготвяме публичните си бюджети, как гарантираме конкурентоспособността си, както и от поемане на обща отговорност. Срещата на върха обаче не успя да гарантира всичко това, а считам, че тя не успя да гарантира и елементарни мерки.

Когато става въпрос за стратегията „Европа 2020“ — относно климата — ако трябва да я разглеждаме като доказателство за успех или провал, какво всъщност трябва да отнесе Кони Хедегард в Бон през май? С празни ръце ли трябва да отиде там? Трябва ли на практика да отиде в Бон с това, което ѝ се дава, за да бъде внесено за разглеждане? Това е нелепо. Отново е време псевдоканцлера Меркел да се поперчи. Толкова е нелепо, че и без това слабите социалнополитически цели, които г-н Барозу формулира, се разводняват още повече от Германия, от канцлера Меркел.

Толкова много отрицателна енергия струи от Германия. Четох, че когато това се случи, на много членове на Парламента им се е приискало да се завърне Хелмут Кол. Трябва да кажа, че аз не съм една от тях. Спомените ми за годините по време на управлението на Кол са малко по-различни, а и тогава Европа не беше всичко. Онова, което най-сетне искам да видя, е превръщането на политическите знания в столиците на Европа, необходими за обединяване на силите в тези дни на глобализация и световни кризи, в обща политика.

Г-н Verhofstadt, с радост приемам призива Ви за повече работа по „Европа 2020“. В крайна сметка, досега три групи от Парламента работиха изключително по въпроса.

Timothy Kirkhope, от името на групата ECR. — (EN) Г-н председател, кризата в Гърция, разбира се, преобладаваше в заглавията на вестниците след Европейския съвет, но на самото заседание бяха предприети важни първи стъпки относно инициативата „Европа 2020“. Моята група, групата ECR, желае еврозоната да има полза за онези, които решат да се присъединят към нея. Сега е от жизненоважно значение за европейската икономика евентуална нестабилност да не навреди на търговията и на европейската икономика като цяло.

Разбира се, не всички държави-членки избраха или ще изберат да се присъединят към единната валута. Настоящата криза показва защо мнозина, включително и британската Консервативна партия, отхвърлят членството в еврозоната с неизбежната обща лихвена политика и еднакви обменни курсове, определени от фактори, които могат да нямат нищо общо с националните икономически реалности. Със сигурност настоящата криза разкри някои от основните проблеми на еврозоната в сегашния ѝ вид. Въпреки това в стремежа за справяне с проблемите, кризата не трябва да се използва като претекст за разширяване на правомощията на Европейския съюз.

Вече чуваме опасно неясни изказвания за необходимост от по-голямо европейско икономическо управление. Подобна централизация на властта в Брюксел не е решение и не е приемлива. Гърция се нуждае от нашата подкрепа и насърчение, но да искаме от чужди данъкоплатци, особено в държавите извън еврозоната, да платят сметката, е трудно. В крайна сметка, разбира се, единствено самите гърци могат да се справят с проблема на дълга на публичния си сектор и им желаем успех в усилията им да намерят изход от кризата.

По отношение на инициативата „Европа 2020“ приветстваме първите колебливи стъпки, предприети от Съвета. Не трябва да забравяме, опитвайки се да се справим с настоящата финансово-икономическа криза, че бяхме изправени пред огромни икономически предизвикателства още преди началото на кризата, като например растежа на Китай и Далечния изток и растящата ни енергийна несигурност. Нашите дългосрочни икономически перспективи зависят от цялостна модернизация на европейската икономика, за да можем да преуспеем във все по-конкурентния световен пазар.

Не подкрепяме всички аспекти на инициативата. Някои области, които изискват иновации, като селското стопанство са изцяло пренебрегнати, но твърдо подкрепяме общата цел на програмата, и в частност по-нататъшното развитие на единния пазар. Считаме, че успешните конкурентни предприятия са основният

стълб на нашия стопански живот, осигуряват икономически просперитет, който има съществено значение за създаването на работни места и за генериране на ресурсите, от които толкова много други неща зависят.

Съществува опасност, тъй като докато всички говорим за намаляване на тежестта за стопанските субекти, тук постоянно гласуваме конкретни актове, които правят обратното, така че всички институции на Европейския съюз, включително и Парламентът, трябва да изиграят своята роля. Комисията трябва да избягва да представя предложения, които ще бъдат в тежест за промишлеността, а в Парламента трябва да покажем отговорност и да упражняваме самоконтрол. Много от целите, заложили в „Европа 2020“, ще бъдат преразгледани по време на юнското заседание.

В заключение искам да изразя надеждата, че Европейският съвет ще подкрепи по-категорично икономическата свобода и реформата в следващите седмици — надявам се може би и с помощта на ново консервативно правителство в Обединеното кралство.

Lothar Bisky, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-н председател, хубаво е, че държавните и правителствени ръководители успяха да договорят пакет от спешни мерки, но това едва ли е наистина европейско решение. Германското правителство поради тактически причини, свързани с изборите в Северен Рейн-Вестфалия, отиде твърде далеч по пътя на популизма. Споразумението тогава зависеше от разговора между канцлера Меркел и президента Саркози. Пакетът не защитава гражданите. Целта на механизма за финансиране е да се състои от стимули за възможно най-бързо връщане на финансовия пазар към определяне на високо рискови цени. Координацията на икономическата политика трябва да бъде изградена въз основа на провалилите се принципи на Пакта за стабилност и растеж. Държавата и гражданите трябва да правят икономии, докато финансовите пазари — банките — трябва да преценяват дали икономии са достатъчни. За мен това е съмнителна процедура. В ЕС в момента равнището на безработицата е 10% — най-високото от 1998 г. насам. Над 20% от хората под 25-годишна възраст са без работа. Необходимо е да кажем конкретно къде искаме да направим икономии. В противен случай се страхувам от най-лошото.

Защо Съветът не договори увеличаване на кохезионния и структурните фондове или незабавна забрана на търговията с кредитни деривати? Защо отложи конкретните цели за борба с бедността в ЕС за неопределено време? Не казвам, между другото, че са го направили умишлено, но с всички последици отлагането ще остане вечно. Това за мен е скандално в Европейската година на борбата с бедността. Юни тази година ще е твърде късно.

Nigel Farage, от името на групата EFD. – (EN) Г-н председател, днес тук присъства един велик човек — председателят на Европа. Той е толкова важна личност, че е извън критика, безупречен, цар на съвременната политическа класа. Той е съвременният Зевс и възнамерява да ни управлява от връх Берлемон — и горко на онези, които оспорват властта или достойнството му, защото ще бъдат изправени пред тежко наказание.

В моя случай, когато последно се срещнахме и имах да кажа едно-две неща, Парламентът ми наложи максималната възможна глоба. Казаха ми, че ако кажа нещо, което Ви притеснява, микрофонът ми ще бъде изключен. Е, къде остана свободата на словото, къде е демокрацията?

Днес се върнахте при нас и, с одобрението на г-н Саркози и Ангела Меркел, вече сте начело на ново икономическо правителство за 500 милиона души и стартирате 10-годишния си план — Вашия списък с желания. Чудя се само дали си спомняте какво стана с последния 10-годишен план, започнал през 2000 г. Беше бурно приветстван в Парламента и пълен и категоричен провал още преди началото на световната рецесия.

На практика всички централизирани планове на ЕС се провалят. Само погледнете катастрофалната, пагубна обща политика в областта на рибарството. Сега обичното Ви евро се провали политически при първото голямо препятствие. Не можахте да представите план на срещата на върха, нито да измъкнете Гърция без МВФ да дойде да спаси, поне за момента, Вашата евромечта.

И все пак, г-н Ван Ромпюй, Вашият план изглежда е: губим, проваляме се, но нека продължим, нека имаме повече Европа; нека имаме повече провали. Това, което наистина има значение, е загубата на демокрацията. Не бяхте избран. Не се отчитате пред никого и не съществува механизъм народите на Европа да Ви отстранят. Зевс открадна Европа и ме е страх, че Вие крадете нашата демокрация. Тук сте само защото Договорът от Лисабон беше приет без британците да получат референдума, който им беше обещан. За нас това е недовършена работа. Хората се бориха и загинаха, за да бъдем независима самоуправляваща се демократична нация, която назначава и уволнява своите лидери. Никой, който вярва в демокрацията, не приема поста председател на Европейския съюз.

Barry Madlener (NI). – (NL) Г-н председател. Г-н Farage, отново говорихте от името на много европейци, които не обичат Европа в този ѝ вид, за което Ви благодарям.

Разискването е голяма преструвка. Новият мним председател Херман ван Ромпбой, назначен скришом, поздрави председателя Барозу и Комисията за финансовото спасяване на Гърция. Разбира се, това отново означава нидерландските данъкоплатци да бръкнат дълбоко в джоба си за пореден път. Нека не забравяме, че Гърция мами държавите от Европа с фалшифицирани данни от много години. Г-н Ван Ромпбой, казвате, че сте принудили Гърция да предприеме строги мерки. Строги мерки: увеличаване на пенсионната възраст от 61 на 63 години? Повечето работещи европейци могат само да мечтаят за подобни неща; в действителност правителството на Нидерландия иска да увеличи пенсионната възраст от 65 на 67 години. Гръцките работници се пенсионират на 63 и ние трябва да платим сметката.

Какво стана с безкомпромисния тон на групата на Европейската народна партия (Християндемократи)? Нидерландският Християндемократически призив (CDA), представляван от г-жа Wortmann-Kool: преди няколко седмици нейната партия все още твърдеше, че нито цент от парите на нидерландските данъкоплатци няма да отиде в Гърция. Хубави думи и от Ангела Меркел: нито цент за гръцките пенсии. А какво виждаме сега? Промениха мнението си, поддадох се. Очевидно думите им не струват нищо. Сега гръците, с фалшифицираните им данни, вече получават финансова подкрепа и кои са следващите? Португалия, Испания, Унгария, който се сетите. Дори групата на Алианса на либералите и демократите за Европа на г-н Verhofstadt, а на практика и на г-н van Baalen от нидерландската Народна партия за свобода и демокрация (VVD), сега обещава заеми при облекчени условия за слабите държави и Европейски валутен фонд. Г-н van Baalen, защо не се противопоставите на г-н Verhofstadt? Това е чисто и просто заблуда за гласоподавателите: в изборите обещахте по-малко Европа, а получаваме все повече. Вашата собствена група го застъпва. Госпожи и господа, Европейският съюз не е решение на проблемите, а причината за тях.

Херман ван Ромпбой, председател на Европейския съвет. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, ще бъда сравнително кратък. Има някои основни истини, които трябва да ви напомня. Първата — беше спомената тук няколко пъти, но не колкото ми се искаше — е, че проблемите, с които трябва да се справим, възникнаха първоначално в държава с бюджетни нередности. Те трябва да бъдат коригирани. Трябва да се предприемат мерки да не се появяват отново.

Следователно трябва да започнем с основното: бюджетна ортодоксалност. Затова създадохме Пакта за стабилност и растеж в миналото. Някои настояват за прилагане на санкции, глоби и проява на твърдост. Разполагахме с Пакта за стабилност и растеж, но ще отбележа, че той беше безполезен за определени държави.

Гръцкото правителство предприе някои мерки, някои смели мерки, които аплодирам. Те бяха определени в неофициалното изявление на Съвета от 11 февруари. Поискахме от Гърция да предприеме някои мерки. Тя го направи, пое отговорностите си. Сега те трябва да бъдат приложени и напълно разбирам деликатността и трудността на обстоятелствата, в които гръцкото правителство трябва да продължи. Въпреки това те трябва да бъдат приложени.

Гръцкото правителство е убедено, че известните спредове ще се намалят само ако резултатите от цялата политика на бюджетна дисциплина са видими. Убедени са в това. Главната истина следователно е, че трябва да започнем с причината за проблемите, за да ги решим, с други думи, с бюджетните проблеми на едни или други държави.

Второ, гръцкото правителство показва, че е напълно съгласно със заключенията на Европейския съвет. Можем да принудим хората да бъдат съгласни, но те бяха съгласни. Бях свидетел на съгласието им преди, по време на и след заседанието. Трето, все още не са поискали финансова подкрепа. Повториха го отново вчера. Това са трите основни истини, които искам да ви напомня.

Нататък — г-жа Wortmann-Kool отправи искането — заедно с председателя на Европейския парламент и други ще определим как можем да работим с Парламента по време на функционирането на работната група.

По отношение на работната група, съгласен съм с тези, които казват, че тя трябва да бъде амбициозна. Не взимам примери от миналото. Историята никога не се повтаря и със сигурност не по същия начин. Важната работна група трябва да е много амбициозна. Трябва да разберем всяка една от поуците от кризата, която преживяхме. Трябва да приемем всяко едно от последствията ѝ.

Трябва да бъдем много по-превантивни. Трябва да бъдем много превантивни не само по отношение на бюджета, но също така и по отношение на прилаганата икономическа политика. Не за да заменим националните правителства при прилагането на икономическата политика: в крайна сметка, разбира се, те са отговорните. Но можем да бъдем превантивни по начин, който не представлява опасност за единната валута — еврото —

или за общия пазар, за вътрешния пазар. Нека не ги излагаме на опасност. Това е задължение на ЕС. Лична отговорност на всеки. Затова трябва да бъдем по-превантивни и от икономическа гледна точка.

Искам да ви напомня — не беше споменато по време на изказванията — че проблемът с конкурентоспособността е основен. Проблемите не са единствено бюджетни: в основата им са бюджетните проблеми, икономическите такива. Трябва да се справим с тях, защото в противен случай — повтарям — ще застрашим общия пазар.

Следователно ще помислим за всичко. В това отношение също така трябва, както казах, да разберем всяка една от поуките по отношение на координацията, надзора и някои нови механизми, които трябва да бъдат въведени в действие. В залата чух някои идеи, които са напълно логични и заслужаващи внимание и които трябва да проучим.

Само защото не обсъждам съдържанието им, не означава, че съм ги забравил или че работната група ще ги забрави. Допадат ми много от идеите, които се обсъждат и които бяха повдигнати тук днес. Ще ги обсъдим открито в работната група. Както току-що казах, ще определим как можем да работим с Парламента по време на функционирането на работната група.

По отношение на Стратегията 2020, госпожи и господа, считам, че Европейската комисия е уловила наистина същността на европейския ни социален модел. Има икономически, екологични и социални цели. Отличната концепцията за социално и екологично съобразена пазарна икономика е следователно една от нашите цели.

Договорихме петте цели, сред които е социалното приобщаване, което е в компетентността на Европейския съюз съгласно Договора. Постигнахме съгласие относно социалното приобщаване и, наред с всичко останало, относно борбата с бедността. Уверявам ви, че когато обсъждахме петте цели в петък сутринта, те не бяха поставени под съмнение и през юни ще дойдем тук с определен брой количествено измерими цели в петте области. Нека нетърпеливите имат още малко търпение — до юни — но наистина ще постигнем целта, която сме си поставили.

Аз лично, както и председателят Барозу — казвам го от любезност — дори повече от мен, се борихме да включим петте цели в програмата на Европейския съюз и да ги задържим там. Имаше разногласия, разбира се, но считам, че убедихме колегите ни — в Съвета на Екофин, където присъствах, в Съвета по общи въпроси и в Европейския съвет — че трябва да запазим баланса между социални, икономически и екологични цели в подхода към Стратегията 2020. Ако това все още не е направено, мога да ви уверя, че ще бъде през юни.

Налице е и проблемът относно финансовото регулиране, който правилно ни напомниха някои колеги. Забравя се много бързо. Но трябва да продължим да работим по него. Парламентът играе основна роля по отношение на финансовото регулиране. На заседанието на Г-20 постигнахме споразумение за цялостна програма, защото някои мерки могат да бъдат определени само на световно равнище. Във връзка с това се надявам — и ще направим всичко възможно — гласът на ЕС, силен и обединен, да бъде чул.

Г-20 работи усилено в началото на кризата. Необходимо е да работим усилено след рецесията. Кризата все още не е приключила, но рецесията отмина. Както споменах в уводното изказване, далеч по-трудно е да се постигат споразумения, когато нещата се развиват малко по-добре, отколкото когато сме в разгара на бурята, заобиколени от проблеми.

Г-20, подпомагана от своя създател — Европейския съюз — следователно има много важна програма за юни в Торонто и за втората половина на годината в Южна Корея.

Наистина смятам, че Европейският съвет избегна най-лошото — което понякога е и цел в политиката — и положи основите на механизъм за солидарност. Повтарям, че Гърция положи големи бюджетни усилия, не иска нищо днес и обяви, че е съгласна с механизма.

Споразумяхме се за икономическа стратегия с пет цели — не шестдесет, а пет. Ще ги приложим на национално равнище. През юни всички държави-членки трябва да представят плановете си за следващите години. Ще направим оценка на положението. Наистина считам, че сме положили основата за бъдещите действия.

Работната група е, да кажем, олицетворение на мъдростта. Как може всичко да е импровизирано? На нетърпеливите ще кажа, че до края на годината — който не е толкова далеч, има само девет месеца, но за девет месеца, ще се съгласите, много може да бъде постигнато — ще се опитаме да завършим амбициозната задача да направим всичко възможно да предотвратим настоящата криза да не се повтаря.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря Ви, г-н Ван Ромпъой. Благодаря, че отговорихте прямо на направените коментари. Имаше критични забележки, които всички чухме. Те са необходими в подобно разискване. Обсъждаме въпрос от първостепенно значение. Не само как да се измъкнем от кризата или как да помогнем на държава от еврозоната, която е в беда, но и как да се развиваме в следващите 10 години. Затова въпросът е ключов. На всичко отгоре, налице са и проблемите, свързани с климата. Така че искам да Ви благодаря още веднъж, г-н Ван Ромпъой, за бързия отговор на някои от тези въпроси. Работните групи, разбира се, обсъждат въпросите редовно с трите европейски институции, за да можем да разработим обща стратегия. Европейският парламент е напълно готов за това.

Марош Шевчович, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, аз също искам да отговоря на първоначалните въпроси.

Искам да благодаря на Парламента за множеството чудесни идеи, за множеството добри предложения и за конструктивната критика към нас в залата, защото те ни помагат в нашата работа.

И председателят на Европейския съвет, и аз съвсем открито описахме колко тежко беше положението на Европейския съвет. Съвсем открито описахме различните мнения в търсенето на решения за Гърция и относно стратегията „ЕС 2020“ и двамата казахме, че искаме по-добри решения.

Същевременно обаче трябва да действаме в реалния свят, където има много често противоречиви идеи и винаги трябва да се търсят компромиси. Точно това направихме и накрая постигнахме най-доброто решение според обстоятелствата.

Не мисля, че е в наша полза да омаловажаваме постигнатото, защото имаме решение за Гърция и решение за еврозоната. Поддържаме тесни контакти с гръцките органи и с международната общност и ако има нужда и искане от Гърция, тогава съм сигурен, че цялата еврозона и Комисията ще се мобилизират и ще се притекат на помощ на държавата. Така че разполагаме с механизъм, със средства, и сме готови да ги използваме, ако стане нужда.

Искам да благодаря на членовете на Европейския парламент за подкрепата им за стратегията „ЕС 2020“. Съгласен съм с председателя на Европейския съвет, че сме оптимистично настроени за бъдещето на стратегията и за постигането на политическо съгласие по целите. Защото лидерите в Европейския съюз знаят, че целите са много важни за опазването на европейския начин на живот. Знаят, че ако ги постигнем, ще можем да гарантираме, че Европа след 10 години ще бъде един от лидерите на световната сцена с много конкурентна икономика и със стабилната социална политика, която имаме днес.

Поради това понастоящем обсъждаме как по-добре да мотивираме държавите-членки и как по-добре да изчислим целите, за да бъдат по-точни и по-добре наблюдавани в бъдеще. Сигурен съм, че с помощта на Парламента можем да постигнем целите, както и да постигнем положителен резултат на Европейския съвет през юни.

Ще повтора една конкретна забележка на председателя Ван Ромпъой, която се отнася до подготовката за Г-20. В ЕС можем да направим толкова много. Можем да координираме и да действаме по-добре в нашата европейска рамка. Обаче е съвсем ясно, че ако искаме да излезем от кризата и да живеем в един по-добър свят в бъдеще, се нуждаем от световна координация, особено по толкова важни въпроси като макроикономическата стабилност, икономическата политика и мерките в много чувствителната финансова област.

Точно това ЕС планира да направи, като Комисията ще излезе с подходящи предложения скоро. Сигурен съм, че ще имаме много ползотворно разискване по предложенията много скоро.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Г-н председател, първо искам да кажа на тези от нас, които желаят да създадат нови институции, нови правила и нови фондове, че не смятам, че можем да решим проблемите, които произтичат от незачитане на правилата, чрез създаване на нови правила. Трябва да спазваме съществуващите правила. Един от големите уроци от кризата е, че никога не трябва да позволяваме появата на дефицитите, както направихме.

Второ, всички ние го позволихме, защото смекчихме правилата, и знам кой беше начело. Ако мога да бъда критичен, предпочитам амбициозни реформи пред амбициозни амбиции. Считам, че прекалено много се говори за амбициите и твърде малко за действията. Когато се обсъждат действията, забелязвам, че Комисията и понякога Съветът говорят за това, което държавите-членки трябва да направят, а не за това, което можем да направим заедно в Европейския съюз.

Приветствам работната група, но не трябва да губим твърде много време, защото са ни известни някои от конкретните действия, които трябва да предприемем: да ограничим и премахнем бюрокрацията, да гарантираме, че на европейско равнище инвестираме повече в изследванията и науката; да променим бюджета, така че да позволи по-голям растеж и иновации; да гарантираме, че можем да продължим развитието на икономиката, основана на знанието, като приложим директивата за услугите и я разширим в нови области; да гарантираме мобилност на пазара на труда; да гарантираме развитието на по-стабилни финансови пазари, но не и протекционистки — защото искам да кажа на Комисията, че създаването на нов протекционизъм по отношение на финансовите пазари не помага на европейската икономика. Ако унищожим възможностите за трансатлантически пазар на капитал, това няма да помогне на Европа. Така че знаем какво да правим. Добре е да имаме работна група, но ще е още по-добре без нея.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, слушах с интерес изказванията на председателя на Съвета и на заместник-председателя на Комисията и трябва да кажа, че не съм убеден от заключенията.

Не съм убеден от заключенията на Европейския съвет през март, тъй като сме свидетели на упадък на идеала и метода на Общността сред някои водещи фигури в европейската съвременна история. Това ни тревожи предвид случващото се в света или по-скоро някои аспекти.

Гръцката афера е само една илюстрация на това, което Европа трябва да бъде, но в действителност все още не е. Затова призовавам Европейската комисия, заместник-председателя, който представлява тук председателя, и председателя на Съвета да приемат твърда политическа инициатива, законодателна инициатива: Комисията трябва да определи дневния ред, а Съветът да гарантира, че не страдаме от слабостта на правителства, чиито власт и проникателност са твърде често ограничавани от предстоящи избори — вчера във Франция и Италия, утре в Обединеното кралство и Германия — които парализират действията на правителствата.

Вашата роля трябва да бъде не само на посредник, г-н Ван Ромпъй, но и на движеща сила зад Европа, и призовавам демократичния Ви и проевропейски усет да гарантира, че новият тласък ще донесе ползи за Европа. Вече не е достатъчно да се поставят цели; трябва да определяме инструменти. Съгласни сме с целите, както бяхме съгласни и с Лисабонската стратегия.

Кои обаче са инструментите? Искаме ли да се окажем с федерален бюджет — и да го наричаме така — който възлиза най-малко на 2% от БВП? Искаме ли да въведем еврооблигации, европейски инвестиции и държавни ценни книжа, за да укрепим политически Европа, без която не можем?

По същество, трябва да знаем дали успяваме да определим новата Европа и дали успяваме да определим — чрез нови отношения между европейските политически сили в и извън Парламента — действителната разлика, реалната граница, която съществува в днешна Европа между консерватори и прогресивни, между тези, които искат политически по-интегрирана Европа, и онези, които вместо това искат просто разширен единен пазар.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Г-н председател, две са ключовите думи, които смайващо липсват в заключенията на Съвета, а именно „прозрачност“ и „смелост“.

Първо, относно икономическото управление: ако не разполагаме със смелостта и прозрачността да работим с истинските факти, с истинските данни и с истината и ако не действаме като приятели в Европейския съюз, ще стигнем до хаос.

Знаем го от години. Когато г-н Ван Ромпъй казва, че трябва да си извлечем поуки: правим го в пленарните разискванията в залата от години. Това, от което се нуждаем сега, са действия спрямо статистиката, в противен случай, в библейски смисъл, ще градим нашите решения — нашия дом — на пясък, което, знаем, не е устойчиво.

Знаем също така, че нарушилият Пакта за стабилност и растеж са държави от еврозоната. Затова е още по-спешно да сме честни и смели, да покажем прозрачност и кураж.

Както казаха много от ораторите, трябва също да оставим методите на открита координация. Време е за метод на скрита координация. Необходими са открити, обвързващи цели и стимул или санкция за държавите, за да приложат взетите решения.

Относно устойчивия и приобщаващ растеж: знаем, че „устойчив“ трябва да означава щадящ околната среда, трябва да означава социално приобщаващ. Защо се страхуваме толкова от растежа? Нужен ни е икономически растеж, записан в заключенията на „Европа 2020“.

Относно климата, пътната карта и начина на говорене: ще се окаже, че се въртим в кръг. Спешно се нуждаем от енергийна ефективност. Намерете смелост да представите предложения относно енергийната ефективност. Знаем, че тя създава работни места и конкурентоспособност.

И накрая, относно ролята на Парламента: консултациите не са достатъчни. Когато говорим за пречки, за водещи проекти, говорим за процедурата на съвместно вземане на решение, а за това трябва много повече от консултации.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Г-н председател, г-н Ван Ромпъой е на подиума; като водач на белгийската делегация на Европейските консерватори и реформисти бих искал да го приветствам с добре дошъл в Парламента.

Бих искал да задам един въпрос относно стратегията „ЕС 2020“. Съгласен съм с Вас, че големият въпрос през следващите 10 години ще бъде дали Европа може да оцелее или не. Въпросът е – това е американски израз, който вероятно съм цитирал веднъж или два пъти – „На масата ли сме или в менюто?“ Това важи за всички ни. Затова имам и един конкретен въпрос по отношение на една идея, която беше повдигната няколко пъти, а именно тази за северноатлантическа зона за свободна търговия между Европейския съюз, Съединените щати и Канада. Това не е революционна идея, нито е моя идея. Тя е на канцлера Меркел – мисля, че от 2007 г. – и аз не виждам и следа от нея. Идеята се отнася до амбицията да се гледа навън за създаване на отворени пазари в момент, когато протекционизмът надига грозната си глава. Единствено отворените пазари, иновациите и конкурентоспособността могат да засилят икономиката ни, а не субсидиите или европейските фондове. Затова искам да ви помоля да гледате навън и да включите и този аспект в стратегията „ЕС 2020“, тъй като това е единственото нещо, което може да ни спаси. В противен случай ще се превърнем в Брюж на глобализирания свят.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, вчера видяхме каква е стойността на решението на Европейския съвет, което разискваме: след изявление на неназован член на гръцкото правителство една информационна агенция обяви, че Гърция не иска каквато и да била намеса от страна на Международния валутен фонд. Нова вълна от спекулации, като лихвените проценти достигнаха исторически нива. Планът не успя. Пазарите, които посочвате, предпочитат Международният валутен фонд да бъде надзорен орган на Гърция и на други европейски икономики.

С това решение превръщате Международния валутен фонд в пазител на Европейския съюз, пазител на Еврозоната. Чрез решението за незаконно включване на Международния валутен фонд – а кой Договор и кой член предвижда той да участва по вътрешни въпроси? – налагате по-строг Пакт за стабилност за сметка на по-слабите икономики и по-слабите социални групи. Какъв механизъм за солидарност беше създаден, като се има предвид, че вече предстоеше да бъде задействан механизъм за принуда и натиск?

Освен Гърция Испания и Португалия предприемат строги мерки насочени срещу обикновените хора, за да избегнат същата съдба и в резултат на това бедността и безработицата се увеличават, растежът се забавя и рецесията се влошава.

Социалният дъмпинг се е превърнал в единствения конкурентен инструмент в Европейския съюз. Това не е Европа на солидарността и сближаването.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, координацията на икономическата политика, растежът, заетостта, иновациите, социалното приобщаване: това са лозунгите на новата стратегия за „2020“, т.е. тази, която, след Лисабонската стратегия, би трябвало да изведе Европа от кризата, която отслабва покупателната способност и духа на европейците.

За съжаление, десет години след първия пристъп на истерията, свързана с Лисабонската стратегия, това е новата рецепта, за която има опасност да се превърне в лек за отслабване за европейската икономика. Ако разгледаме основните моменти от новата стратегия, не можем наистина да видим никакви конкретни нововъведения. Ако все още не сме осъзнали, Европейският съюз на следващото десетилетие ще бъде същата Европа, чиито провал оплакваме днес.

Стратегията „2020“ е пагубна заради пагубния начин на действие на тази Европа, която иска да имитира плановата правителствена намеса в икономическите процеси и държавното планиране и контрол, които дълго време управляваха националните политики и които санкционираха спонтанно производствените сили и местните субекти. В действителност днес Европа цени влиянието на Брюксел и възпрепятства по-преките и ефективни действия на децентрализираните си органи.

Въз основа на едно становище на Комитета на Регионите отбелязвам, че една наистина новаторска стратегия следва преди всичко да промени съотношението на силите между централизираните и децентрализираните нива. От това се нуждае Европа: истинска субсидиарност и истински федерализъм.

Европейската история ни предупреди за следното изречение: държавният централизъм унищожава богатството и социалното благополучие, когато целта му е не да подпомага икономиката, а да моделира характера ѝ.

Каквото и да си говорим, това, което хората, младите хора и малките и средните предприятия – с други думи, 99% от производствената сила на Европа – искат, не са непрактични европейски стратегии за растеж, а децентрализация и свобода от нарежданията на политическите и бюрократични елити.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, г-н Swoboda, говорихте за солидарност и за това как не следва да чакаме появата на криза, за да информираме добрите си приятели за проблема. За мен това повдига въпроса защо не информирахте предварително Вашия приятел социалист в Гърция за проблема. Всъщност знаехте ли нещо за финансовия дисбаланс в Гърция?

Освен това, за мен, също съвсем естествено възниква въпросът за отговорността във връзка с това. Кой е отговорен за факта, че Гърция е представила неверни бюджетни данни? Налице е необходимост от изясняване и преди всичко от пълна прозрачност. Това е така, защото само тогава тези хора могат действително да бъдат подведени под отговорност, само тогава може да се гарантира, че и съществуващите правила ще бъдат спазени в крайна сметка.

Винаги обаче се говори за нови основни правила и решения. Те бяха представени доста отдавна! Проблемът е, че под натиска на банките и лобистите политиките са оставили решенията пълни с дупки като швейцарско сирене. Ето защо независимостта е толкова голямо значение в политиката.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н Ван Ромпъй, г-н Шевчович, първо, по въпроса за формата, г-н Ван Ромпъй, обичайно е председателят на Парламента да вземе думата, но в протокола, в записа, не се споменава той да е изнасял реч.

Бил ли е поканен или това е грешка в протокола? Искях да знам мнението Ви.

Искях отново да Ви кажа колко много Парламентът – или поне някои от нас – ценим факта, че успяхте да присъствате и да се подготвите за заседанията на Европейския съвет, вместо да изпращате Съвета, който не е член на Европейския съвет.

Заявихте, че не сте диктатор; Вие сте виден демократ. Не сте зрител; казахте, че сте посредник. Г-н Ван Ромпъй, бъдете политик и потърсете политическа подкрепа тук; ние ще Ви я дадем.

Сега бих искал да обсъдя различни теми, първата от които е селското стопанство.

Бих искал да Ви благодаря, г-н Ван Ромпъй, че заедно с държавните и правителствените ръководители коригирахте един злополучен пропуск в документа на Европейската комисия, тъй като в последния не се споменава селското стопанство и Вие с право добавихте една от основните исторически политики на Европейския съюз, а именно селското стопанство, което е фактор за благополучието на европейските граждани.

Второ, не считам, че документът за 2020 г. придава достатъчно амбиция на Европейския съюз като участник на световната сцена, особено по отношение на международната търговия. Като представители на международната сцена ние ще трябва да поискаме реципрочност за нашите партньори. Изразявам задоволство, че заедно с президента Обама постигнахме реципрочност във връзка с проекта на Европейския авиационен и отбранителен консорциум (EADS) за доставка на въздухоплавателни средства.

Г-н Ван Ромпъй, предлагам също да съчетаем политическото си влияние с това на председателя Vizek, за да можем да поканим президента Обама да дойде и да се обърне към Европейския парламент. Ако той не може да дойде, тогава може би вицепрезидентът Джо Байдън би могъл.

Бих искал да завърша, като предложа, след като вече постигнахме решение за европейска солидарност, да въведем макроикономическа и финансова информационна система за публичния сектор – на равнището на държавите-членки и на равнището на Европейския съюз – която е сертифицирана от Сметната палата, за да можем да разполагаме с надеждни данни на равнището на Европейския съюз.

Председател. – Бях поканен на заседанието на Европейския съвет, за да изнеса встъпителна реч, която е достъпна в интернет – мога да Ви я изпратя и по електронната поща. Надявам се, че тя ще бъде взета под внимание; разбира се, представих позицията на Европейския парламент. В същия ден проведохме обсъждане

за кризата в Гърция и някои други въпроси. Като цяло това представляваше представяне на позицията на Европейския парламент. Говорих в продължение на близо 15-20 минути по най-важните въпроси. Можете да прочетете речта; ще Ви я изпратя.

По отношение на Съединените щати, след две седмици ще замина за там, така че ще бъде възможно да се обсъди предложението Ви.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н председател на Европейския съвет, имам четири забележки.

Първата се отнася до мандата на работната група, който Ви беше възложен по отношение на процедурата при прекомерен дефицит и кризата: не се съгласявайте с тази програма, защото, ако го направите, ще пренебрегнете нашите потребности.

Днес има необходимост от икономическо управление. Все още никой не знае какво означава това. Опитвахме се да разберем в продължение на 10 години, но дойде време да изясним този въпрос и ако се концентрираме прекалено много върху управлението на кризи, ще пренебрегнем особено важното разискване за това, как с една единна валута могат да се извършват интелигентни съвместни действия.

При тези интелигентни съвместни действия не става въпрос само за отговорност или солидарност, както заявихте; а по-скоро става въпрос за добавената стойност, която произтича от споделянето на валута, която не се свежда само до един паричен съюз, но която трябва да представлява и икономически съюз, като единственият инструмент, с който разполагахме до момента – Пактът за стабилност и растеж – не е достатъчен, защото никога не е бил пакт за растеж, а пакт, който не е позволил на еврозоната да изпълни потенциала си.

Това е и един пакт, който не е предотвратил съществуването или увеличаването на конкурентните различия между икономиките в еврозоната. Независимо каква реформа на Договора ще измислите, независимо каква реформа на Пакта за стабилност и растеж ще предвидите, няма да решите проблема с конкурентните различия на икономиките с тези инструменти.

Следователно трябва да бъдат създадени нови инструменти; това е начинът, по който трябва да подходите към мандата.

Бих добавила, че от години казваме, че се нуждаем от съгласувани графици, хармонизирани икономически прогнози и споделени диагнози, за да вземем решение за икономическите стратегии на държавите-членки от еврозоната. Това е въпросът в разискването и в мандата, който трябва да разгледате днес.

По отношение на ролята на Европейския парламент във всичко това, предложението ми към Вас и към колегите ми в Европейския парламент е в духа на здравословната конкуренция между институциите да създадем собствена експертна група от висококачествени, квалифицирани, независими хора, които могат да дадат важен интелектуален принос към разискването, което е от решаващо значение за бъдещето на еврозоната, а оттам и на Европейския съюз.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Г-н председател, искам да отправя забележките си към г-н Ван Ромпъй като един председател към друг.

Като председател на комисията по вътрешния пазар отбелязах, че единственото нещо, което очевидно липсва от целите, са каквито и да било цели за държавите-членки за завършване на вътрешния пазар, който следва да бъде в основата на икономическата реформа и растежа.

Налице са няколко добри думи за намаляване на затрудненията, но забелязвам, че големите водещи инициативи, за които чухме, са преместени почти в края на списъка на г-н Ван Ромпъй. Те вече почти не се забелязват в това комунике.

Защо не се съсредоточаваме върху неща, които действително можем да овладеем? Налице е рамка от правила. Работим за тяхното прилагане, за което съм доволен. Аз обаче отново съм съгласен с моята приятелка г-жа Berès: какво ще кажете за малко конкуренция между институциите ни? Моята комисия предприема повече политически действия за завършването на вътрешния пазар, отколкото всичко, което днес видяхме или чухме от Съвета.

Бих поканил г-н Ван Ромпъй да дойде и да се срещне с комисията ми и да дойде да поговорим за някои от инициативите ни. Очакваме доклада на г-н Monti, а ще има и доклад и от моята комисия. Нека се конкурираме заедно, но, за Бога, нека се заемем с нещо, с което действително можем да успеем, вместо да имаме голям брой неясни цели, какъвто е случаят според мен с това предложение.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, решенията на Европейския съвет още веднъж подчертават факта, че Европейският съюз е един империалистически, транснационален съюз на капитали. Приемането на насоките за стратегията „Европа 2020“ и „предполагаемият“ механизъм на Общността за икономическо подпомагане са две страни на една и съща монета.

Те са знак за „обединяване“ на нови, тежки, постоянни централизирани, насочени срещу обикновените хора мерки през 2010 г., 2011 г. и 2012 г. и така нататък до безкрай, независимо от нивото на държавния дълг и дефицитите на държавите-членки на Европейския съюз. Използват се всички възможни средства за намаляване на цената на труда и увеличаване на степента на експлоатация в опит да се увеличи рентабилността на капитала.

Решенията на Европейския съюз и буржоазните правителства на държавите-членки се движат в тази посока. Различните позиции, които се развиват в рамките на Европейския съюз и между Европейския съюз и други империалистически центрове и съюзи като Международния валутен фонд, са свързани с увеличението на конкуренцията между капитала, който те представляват.

Работническата класа и обикновените хора определят свой собствен единен фронт на борба срещу единната стратегия на Европейския съюз за капитала и буржоазните правителства на държавите-членки с цел да се постигне радикална промяна и да се отговори на съвременните потребности на работещото, обикновено семейство.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-н председател, ще посочим очевиден факт, ако кажем, че целите за 2020 г. наистина заслужават внимание; или поне повечето от тях. Ако един европейски стимул е полезен за някои държави-членки за вътрешни политически цели и спомага за вземането на необходимите мерки, не смятам, че това представлява проблем. Това, което е поразително обаче, особено от страна на председателя на Съвета, е, че цялата еврокрасия едва, ако изобщо, отбелязва, че целият ѝ предишен генерален план и цялата Лисабонска стратегия бяха съвършено груба грешка – риторика в чистата ѝ форма – и че в действителност нищо не показва, че този път ще бъде по-различно. Напротив, чуваме призови за впускане напред, включително за установяването на Европейски валутен фонд и дори на федерална Европа. Не смятам, че това е пътят, по който трябва да поемем; точно обратното. Позволете ми да остана доста скептичен, когато става дума за поставянето на цялата европейската политика в ръцете на евробюрократите, които досега направиха една голяма каша.

Бих искал председателят на Европейския съвет да покаже повече уважение по отношение на нидерландския език, отколкото досега.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Г-н председател, факт е, че икономическият съюз не следва паричния съюз. Икономическият съюз обаче вероятно би означавал премахване на различни политически възгледи и различни политически фракции.

В конкретния случай, решението, взето за Гърция по отношение на участието на Международния валутен фонд, разбира се, беше прието от гръцкото правителство, но то повдига някои основни въпроси. В известен смисъл това е знак за това, че самият Съюз не е в състояние да разгледа не само проблема на Гърция, а подобни проблеми, които биха могли да възникнат в бъдеще.

Г-н председател на Съвета, споделям мнението Ви, разбира се, че е налице морална криза, за която не може да има никакво съмнение. Налице е криза на ценностите, която излезе наяве вследствие на световната икономическа криза. Европейският съюз следва да предприеме съответните мерки в това отношение. Европейската комисия и Европейският съвет следва да приемат по-обща решения, за да не позволят същото да се случи и в бъдеще.

Разбира се, заключенията на Съвета по отношение на въпросите за бедността, социалната солидарност, обществото на знанието, научноизследователската дейност, обучението и борбата с изменението на климата са от съществено значение. Ние обаче трябва да разгледаме всичко това, особено научноизследователската дейност и конкурентоспособността, с оглед на решенията, взети през 2000 г., и с оглед на неуспеха на Европейския съюз по отношение на насоките от Лисабон, които очевидно представляват неуспех от страна на държавите-членки да приложат политиката. В същото време от другата страна на Атлантическия океан, както и в Китай и Япония, въпросите за научноизследователската дейност, знанието и информационното общество бързо заемат централно място.

В известен смисъл, смятам, че сме направили стъпка напред. Заключенията на работната група обаче ще ни помогнат да вземем окончателни, заключителни и чисто европейски решения, защото това е единственият начин, по който можем да вървим напред и да се справим с всяка нова международна криза.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Г-н Ван Ромпъой, няма да се изненадате, че аз и цялата ми група сме много разочаровани от резултатите, представени от Съвета. В отговора си преди известно време заявихте, че Съветът е пределно наясно с баланса на предложението на Комисията от икономическа, екологична и социална гледна точка, но резултатите показват едно доста сериозно пренебрегване на този баланс. Наистина сте постигнали резултати в областта на пазара на труда и научноизследователската и развойна дейност. Проповядвахте статуквото относно политиката за климата. Целите за 2020 г. отдавна бяха приети от Парламента и от различните европейски институции. Според мен поне – а това всъщност е истински позор – Вие не успяхте да се съобразите с целите за бедността въз основа на заблудата, че е необходимо по-нататъшно разглеждане. Замазвахте несъгласието, което несъмнено обгражда тази социална цел в Съвета. Смятам, че това е достойно за съжаление и всъщност представлява плесница в лицето на 80 милиона бедни в Европейския съюз.

За да бъдем честни, Вие винаги сте играли ролята си както със скромност, така и с амбиция. Скромност, защото изобщо не сте арогантен в ролята на председател на Европейския съвет и амбиция, защото заявявате, че ролята Ви включва предимно разработването на дългосрочна стратегия и прилагането ѝ през следващите години. Е, това ще бъде изпитанието Ви: стратегията „ЕС 2020“ и целите във всички възможни области. Поправителният изпит ще бъде през юни. Имате подкрепата ни, но тази стратегия трябва да съдържа ясни цели по отношение на бедността.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н Ван Ромпъой, искам да направя две предварителни забележки. На първо място, като член на Европейския парламент от Австрия бих искал да изкажа дълбока благодарност за факта, че посетихте Австрия през последните два дни и също така проведохте разговори с националните парламентаристи, които вече имаха възможността да обсъдят проекта. На второ място, бих искал да се извиня от името на г-н Reul. Това беше неговото време за изказване, но той трябваше да отиде в комисията, тъй като трябваше да свърши няколко задачи по едно и също време.

Що се отнася до днешното разискване, преди всичко бих искал да заявя на Съвета: да, в Съвета беше постигнато решение. И все пак, държавните и правителствените ръководители нямаха смелостта да изберат едно чисто европейско решение. С едно такова решение, нямаше да се наложи участието на МВФ. Критериите, когато става въпрос за пари, са ясни. Въпреки това ние – Европа – трябва сами да предприемем действия, ако имаме проблеми в рамките на Европейския съюз. Необходими са повече европейски решения.

Втората ми бележка се отнася до „Европа 2020“. „Европа 2020“ не е цел. Тя трябва да бъде инструмент за постигане на целите ни, включително вследствие на икономическата и финансова криза. В „Европа 2020“ липсват проектите, ясните инструменти и, понастоящем, политическата воля за осъществяване на тези цели.

Третата ми бележка, г-н Ван Ромпъой, е, че Договорът от Лисабон не е достатъчен и че е необходимо по-голямо междуправителствено сътрудничество. Ние обаче не искаме междуправителствено сътрудничество, което зависи от президента Саркози и канцлера Меркел без участието на Европейския парламент и гражданите. Постигнатото с Договора от Лисабон не трябва да се пренебрегва, дори при разглеждането на бъдещи проблеми.

Председател. – Othmar Karas е, разбира се, от Австрия, но той се изказа от името на Herbert Reul.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н председател на Европейския съвет, имам две послания: едното е за загриженост, а другото е за искане за насърчаване за работата, която предстои.

Загриженост относно неадекватността на отговора и за това, че той трябва да бъде наистина от европейски мащаб; загриженост за участието на Международния валутен фонд и прибягването до двустранни заеми.

Загриженост, че отговорът не беше достатъчно ефективен, като вследствие на това краткосрочното отражение беше увеличаването на гръцкия дълг. Загриженост обаче и за липсата на разбиране на основния проблем, който изтъгнахме тук в Парламента.

Още повече че гръцкият проблем е проблем на еврозоната, а оттам и на целия Европейски съюз: дефицитът, а съответно и дългът, се увеличиха драстично вследствие на спасителните финансови планове, които бяха изключително скъпи. Затова икономистите не трябва да излагат на риск нито инвестициите, необходими за икономическо възстановяване, нито финансирането на основни реформи.

Ето защо втората забележка е за искане за насърчаване, защото основните реформи трябва да вървят ръка за ръка със стратегия, чието значение очевидно не трябва да намалява в очите на европейците. Затова нека поставим акцентът върху подновяването на европейския модел, който е от такова значение за нас: образование, да, и общество на знанието. Освен това обаче и ангажимент за високо качество на заетостта и преди всичко работна сила, защитаваща равенството, която ще ни подготви по-добре за бъдещето, без да се пренебрегва борбата с бедността.

Ето защо Ви призовавам, г-н председател на Европейския съвет, да поемете ангажимент, че Съветът и Комисията ще бъдат амбициозни в стратегията „2020“ – в която Парламентът също трябва да вземе участие – и ще изпълнят задълженията си, защото е ясно, независимо от случая, че Парламентът ще изпълни задълженията си пред европейската общественост, която има големи очаквания от нас.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Г-н председател, не можем да предвидим кризите, нито сме в състояние да предотвратим появата им в бъдеще. Не сме единствените в това отношение, ако това е някаква утеха. Наказанието ни обаче следва да бъде да се поучим от уроците на кризата и да се възползваме от всички възможности, които тя създаде. За тази цел ние – Европейският парламент, Европейската комисия и Съветът – нямаме друг избор, освен да работим заедно и да превърнем тези уроци в мъдрите, интелигентни и истински европейски политики, от които се нуждаят гражданите.

Убедена съм, че не можем да си позволим да бъдем търпеливи и чувството на неотложност трябва да ни съпровожда през цялото време. Налице е голям риск, че финансовата и реална икономическа криза може да се превърне в криза на публичния дълг. Ето защо днес няма нищо по-неотложно от намирането на нов източник на икономическа, социална и политическа енергия за да започне растеж по един устойчив начин. От новия Договор става ясно, че енергията следва да дойде от: Европа е много повече от европейските институции и националните правителства. Задачите ѝ се споделят от европейските, националните, регионалните и местните нива на управление и аз считам, че можем да дадем нов тласък на Европа, като разгледаме сериозно нейната многостепенна система на управление за предоставяне на механизми за изпълнение на стратегията „ЕС 2020“.

Регионалните и местните нива на европейско управление са важни съобственици на бъдещето на Европа. Те са в състояние да направляват не само нарастващия брой политически инструменти, с които разполагат, но и ентусиазма на всички партньори, необходими на Европа: предприятията, научните среди и гражданското общество. Те са в състояние също така да превърнат общите европейски цели в собствени стратегии за териториален растеж и работни места.

Европа ще бъде в състояние да свърши работата си само ако наистина разберем, че европейските задачи и отговорности трябва да бъдат споделени по един добре организиран начин между европейските, националните, регионалните и местните нива на управление. Ангажирането на местните и регионални нива на Европа в осъществяването на общите европейски цели в рамките на „ЕС 2020“ увеличава потенциала на Европа и възможностите ни за растеж.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-н председател, преди две седмици държавните и правителствените ръководители решиха да създадат нов европейски механизъм за солидарност в помощ на икономиките със сериозни икономически трудности като Гърция и да запазят стабилността на еврозоната. Това без съмнение беше важно решение, което се надявахме, и все още се надяваме, че ще сложи край на представата за разпокъсаност и какофония, която неотдавна преобладаваше в Съюза, имаща болезнени последици за разходите по заеми за Гърция и за стабилността и сближаването на еврозоната като цяло, с които всички ние сме запознати.

Отвъд безспорното политическо значение на решението обаче, за съжаление, спекулативните атаки продължиха – и дори се увеличиха – през последните 24 часа, подхранвани от определени неясноти около механизма за подпомагане – които, г-н председател на Съвета, трябва впоследствие да бъде изяснени – и от слухове с неизвестен произход и цел, от които се разпространяват различни варианти, като най-новият, появил се в Гърция преди няколко дни, е, че е имало призив за предоговаряне на споразумението то 25 март.

Както знаете, гръцкото правителство отрече тези слухове. Вие обаче също следва изрично и категорично да заявите тук в Парламента, ако въпросът за предоговаряне на споразумението от 25 март е бил повдигнат от гръцката страна през последните две седмици. Също така трябва да имате волята и силата да поискате от тези държавни или правителствени ръководители, които изиграха ключова роля и имаха последната дума при формулирането на окончателното споразумение, да спазват неговата буква и дух, вместо да излизат с жалки твърдения за лихвата на заема, която ще бъде наложена на Гърция, ако тя поиска – което не е направила и не възнамерява да направи – да бъде активиран механизма за подпомагане.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Г-н председател, ще се опитам да кажа две нови неща по темите, с които се занимава Европейският съвет: стратегията „2020“ и регулирането на финансовите пазари.

По отношение на стратегията „2020“, от доста време всички тук казваме, че една от причините за относителния неуспех на Лисабонската стратегия е, че не е имало достатъчно инструменти, които да задължат държавите-членки да спазват поетите от тях ангажименти. Сега Комисията и Европейският съвет излизат пред

нас с предложение, което не представя нищо ново: слабо споразумение, което се позовава на членове 121 и 136 от Договора.

Действащият председател на Съвета започна испанското председателство, като заяви, че е наясно с тази слабост и че иска повече: че иска да засили икономическото управление. Питам Ви сега, г-н председател на Европейския съвет къде е храбростта, къде са смелите подвизи, да не би да са потъпкани от битките? Какво стана с тези намерения?

По отношение на финансовото регулиране, имам една лоша и две добри новини. Лошата новина е, че Съветът взе решение да отложи регулирането на алтернативните инвестиционни фондове – известни като „хазартен капитализъм“ – точно в момента, в който тези фондове бяха частично отговорни за спекулациите относно гръцката икономика.

Първата добра новина е, че стратегията „2020“ предвижда налагане на задължения на финансовите институции да заделят средства за изплащане на счупеното или, както би казал президентът Обама, да не се позволи „Мейнстрийт“ да плаща за щетите, причинени от „Уолстрийт“. Втората е, че за пръв път Съветът определя системните институции, на които иска да обърне конкретно внимание.

Тези две неща са включени в докладите, които понастоящем се разискват от Парламента. Те не са включени в споразумението, което постигна Съветът през декември. Бих искал Съветът отново да разгледа тези две идеи, защото тогава ще бъдем много по-близо до сътрудничество. Повярвайте ми, г-н председател, наистина имам огромно желание да си сътруднича със Съвета, на който сте председател.

Csaba Őry (PPE). – (HU) Бих искал да направя две забележки. Първата може да изглежда, че е от технически характер, но в действителност е нещо повече от това, а втората се отнася до същността на въпроса. От прегледа виждам, че директивите за заетост са неразделна част от стратегията „2020“, която Съветът иска да приеме през юни. Очевидно обаче изглежда, че това е невъзможно, защото ние дори не сме получили проекта на текста. Обещаха, че той ще бъде готов до края на април. Дори при темпа на принудителен напредък, Парламентът няма да е в състояние да излезе със становище най-рано до септември. Как е възможно приемането му да стане през юни? Или – друг въпрос – как ще бъде взета предвид позицията на Парламента в този случай? Затова, въпреки че тук сме готови да си сътрудним и бихме искали да работим заедно, за да може това да се случи, правилата, които са задължителни за Парламента, също трябва да бъдат взети предвид.

По отношение на съществените части, трябва да се приветства това, че Съветът иска да обнародва директивите за заетостта и икономиката при едни по-тесни взаимни отношения, но както заявих, за да може това да се случи, трябва да бъдем в състояние да започнем да работим със Съвета. Във всеки случай, идеите изглеждат прекалено общи за момента. Равнището на заетостта от 75% е хубаво нещо, както и целите „20/20/20“ по отношение на изменението на климата, както и целите за 10% и 40% по отношение на образованието, но как, с какво и от какво ще бъдат изпълнени тези цели? А какъв ще е надзорът и какво ще стане с тези, които не изпълнят целите, както и с тези, които изпълнят целите само на хартия, с други думи, тези, които не представят точни данни? Вече сме ставали свидетели на такова нещо във връзка с изпълнението на Лисабонската стратегия.

И накрая, искам да изразя радостта си, че най-накрая и политиката на сближаване ще бъде представена като важна област, свързана със стратегията „2020“. Имам обаче едно предложение във връзка с това: във всеки случай трябва да бъдат поставени количествени цели – тъй като това беше посочено във връзка с борбата срещу бедността – и следва да бъде създаден някакъв показател, който да ни позволи да следим напредъка или дори забавянията.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, има много неща, които бих искал да кажа по този въпрос, но не разполагам с достатъчно време. Затова ще говоря за моралната криза.

(EN) Г-н Ван Ромпой каза, че Съветът е обсъдил моралната криза, но не обясни по-подробно; бих искал да го направя.

Така например, в собствената ми държава „Anglo-Irish Bank“ и „Irish Nationwide“ играха финансов пинг-понг, така че одиторите да не могат да открият истинското състояние на финансите им. Какво се случи? Главният изпълнителен директор на „Irish Nationwide“ си замина с милиони в джоба си, а заплатите на данъкоплатците бяха драстично намалени. Преди две седмици ръководството на „Anglo-Irish Bank“ получи увеличение на заплатите, а към сметката на данъкоплатците бяха добавени над 40 млрд. евро през следващите няколко години.

Ако извършителите на тези злодеяния не бъдат санкционирани както индивидуално, така и институционално, историята не само ще се повтори, г-н Ван Ромпъой, но и ще се повтори по абсолютно същия начин, както първия път.

(GA) Бих искал той да поговори малко за кризата.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-н председател, много хора казват, че в крайна сметка не Гърция, не еврозоната, а Европейският съюз ще бъде съден за това развитие в бъдеще.

След решението на Съвета през март нито една европейска държава не е изложена на риск от несъстоятелност. Аз обаче съм съгласен с моите колеги, които предложиха повече стандартни институционални инструменти не само за решаване и предотвратяване на несъстоятелността на държави, но и за защита на държавите-членки от последиците от евентуални кризи.

Гърция не отправя искане за помощ, а предприема мерки: дефицитът беше намален с 4% благодарение на строгите мерки, които народът на Гърция понася геройски, защото иска да промени положението в Гърция веднъж завинаги. До май гръцкият парламент ще е одобрил радикални промени в областта на данъчното облагане, осигуряването и пазара на труда.

Не трябва да се изненадвате, ако Гърция излезе от кризата по-силна и свободна от дълговете от миналото. Но кой знае каква битка очаква Европа?

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) За съжаление, мнозина от нас не са наясно, че нов призрак броди из Европа, а именно призракът на популизма. Забравяме, че, като форма на политическо управление това може да е една от причините за моралната криза, за която всички говорим, залегнала в основата на икономическата криза. Това обаче е за нас и политическите партии, към които принадлежим.

Г-н Ван Ромпъой, говорихте за бюджетна дисциплина. Съдейки по миналото, наличието на прекалено много правила често може да доведе до недостатъци, точно както и ако има прекалено малко правила. Считам, че можем да бъдем много по-гъвкави и можем да преразгледаме Пакта за стабилност, защото не разполагаме с визия за бъдещия европейски модел. Той не взема предвид реалността и демографската ситуация, пред която сме изправени и която изобщо не беше спомената в програмата на „ЕС 2020“. Считам, че този въпрос ще трябва да ни даде малко храна за размисъл, защото не следва да позволяваме една нова форма на европейския социален модел да се провали подобно на Лисабонската програма. Втори провал би нанесъл съкрушителен удар върху сближаването и приобщаването в Европейския съюз.

David Campbell Bannerman (EFD). – (EN) Г-н председател, френският ми не е много добър – *pardonnez-moi* (извинете ме) – но разбирам, че френската дума „*gouvernement*“ означава „правителство“ на английски език. Смятах, че това е лесно за разбиране. Изглежда обаче, че не е така лесно за британското лейбъристко правителство или за председателя Ван Ромпъой. Те изглежда смятат, че означава „управление“ (*governance*), което се определя като действие или начин на управляване.

Това е просто лицемерие, тъй като в действителност съгласието на Съвета на Европейския съюз за подобряване на икономическото „*gouvernement*“ на Европейския съюз означава ръководене и управление на държавните дела. Истината тогава е, че Съветът предостави още повече правомощия на Европейския парламент, включително правомощия над икономиката на Обединеното кралство, което е най-важният проблем за британците днес.

Кога ще бъде казана истината на хората? Вървим към една Европейска свръхдържава, а Великобритания ще трябва да плати за спасяването на тези в еврозоната – въпреки че, слава богу, самата тя не е член на еврозоната.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, стратегията „Европа 2020“ има амбициозни цели и конкретни цифри. Освен факта, че сме далеч от постигането на тези цели, дори с Лисабонската стратегия – например в областта на научноизследователската и развойната дейност – трябва да си зададем въпроса дали много от тези цели имат смисъл. Стратегията „Европа 2020“ например има за цел значително да увеличи броя на представителите на академичните среди. Очевидно се нуждаем от висококвалифицирани човешки ресурси, но експертите отбелязват, че са необходими добре обучени специалисти, а не драстично увеличение на висшистите, които след това трудно могат да си намерят работа или които могат да намерят само неподходяща такава.

Налице е значително противоречие в рамките на спецификациите на целите. От една страна, бюджетът трябва да бъде консолидиран, а, от друга страна, трябва да има сериозни инвестиции. Решаването на тези проблеми ще представлява интересна еквилибристика.

По отношение на регионите, проучванията ясно показват, че Договорът от Лисабон и Лисабонската стратегия са били успешни, където регионите са участвали системно, а не където е възприет централизиран подход. Това също трябва да бъде взето предвид при изпълнението на „Европа 2020“.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Г-н председател, два въпроса: първо, отчетност, която е от съществено значение за намиране на изход от положението в Гърция. Комисията трябва да изясни потока от информация с Гърция. Комисията трябва подробно да докладва на Парламента за макроикономическата информация, получена от Гърция, както и за приложената методология и точното време, когато на Комисията е предоставена всяка категория информация и статистически данни. Комисията трябва ясно да посочи кой носи институционална и лична отговорност. Някой носи отговорност и трябва да му се потърси такава. Това е въпрос, който е различен от подпомагането на Гърция.

Второ, както беше признато от гръцкия министър-председател и подчертано от общественото мнение, отчетено в Евробарометър през 2009 г., корупцията е била основният фактор, който е довел до икономическото положение на Гърция. Време е Комисията да въведе антикорупционна политика за всички държави-членки и да създаде механизъм за предотвратяване и борба с корупцията – отново във всички държави-членки.

Марош Шевчович, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на уважаемите членове на Парламента за техните изказвания, въпроси и предложения. Бих искал да отговоря накратко на някои от тези въпроси.

Съгласен съм с тези членове на Европейския парламент, които призоваваха за спазване на правилата. Сигурен съм, че, ако ги спазвахме по-добре, нямаше да бъдем в това положение. Работим усилено за договаряне на правилата, така че щом разполагаме с тях ние определено трябва да ги спазваме. Комисията ще направи всичко възможно за още по-доброто им прилагане в бъдеще.

По отношение на разделението на труда – това, което Комисията и държавите-членки следва да направят в рамките на стратегията „ЕС 2020“ – вече разполагаме с доста подробно описание на равнището, на което Европейският съюз следва да действа, както и на какво равнище следва да действат държавите-членки. Ще направим по-подробно разяснение, когато излезем с конкретно предложение за начина на прилагане и въвеждане на водещите проекти. То ще бъде доста подробно разяснение на всяка мярка поотделно. Мога да ви уверя, че най-голямата амбиция на Комисията е да осъществи тази много важна стратегия.

Това донякъде, разбира се, предполага премахването на излишните пречки и по-добро използване на потенциала на единния пазар, както и използване на това, което Европа може да предложи по един по-ефективен и по-добър начин. Това ще стане на равнището на Комисията, но в същото време очакваме и мнението на държавите-членки за това къде единният пазар може да бъде използван по-добре и къде смятат, че все още има пречки, които следва да премахнем.

По отношение на икономическото управление и по-добрата икономическа координация, възнамеряваме да използваме изцяло разпоредбите на Договора от Лисабон и ще излезем с първоначални предложения в тази област през пролетта.

По отношение на управлението и „ЕС 2020“, ние търсим подходящ баланс между това как да мотивираме държавите-членки по един положителен начин и в същото време как да поискаме по-добри, по-задълбочени усилия от тяхна страна. Считаме, че този път сме намерили подходящ начин и че прилагането му следва да бъде по-добро от преди. Разбира се, ние ще работим по наблюдението и оценката, заедно с Парламента, така че имаме много добра възможност да го обсъдим подробно.

По отношение на трансатлантическото сътрудничество, Комисията се ангажира да продължи да развива работата на Трансатлантическия икономически съвет. В същото време се ангажираме и с кръга от Доха, защото считаме, че заключенията на кръга от Доха ще разкрият нови пътища за подобряване на световната търговия и подобряване на положението в развиващите се държави.

Много членове на Парламента говориха по въпроса за Гърция. Тук отново бих искал да подчертая, че създадохме механизъм за еврозоната – с МВФ, но това все още е механизъм за еврозоната и ние трябва да подчертаем това. Това беше най-доброто решение, което успяхме да намерим при особено трудни условия.

По отношение на другия довод, който чух, според който „ЕС 2020“ е прекалено близко до правителствената намеса в икономическите процеси, не мога да се съглася. Опитваме се да намерим начин да мобилизираме и активираме различните нива, чрез които можем да постигнем най-ефективните действия и възможно най-добрия развой на събитията. Бихме искали да направим това по един допълващ начин, така че всяко ниво да подкрепя другите.

По отношение на малките и средни предприятия, основата на стратегията и това, което чуваме от тях е, че те искат от нас конкуренция при равни условия в цяла Европа и намаляване на административната тежест. Бихме искали да постигнем точно това.

По отношение на селското стопанство, то със сигурност присъстваше в европейската стратегия „2020“ от самото начало, но не трябва да разглеждаме „ЕС 2020“ като изчерпателен списък на всичко, което следва да направим в бъдеще или като изчерпателен списък на начина, по който следва да разглеждаме селското стопанство в бъдеще.

Много скоро ще се проведе много важно разискване относно преразглеждането на бюджета и това би бил подходящият момент да обсъдим по-подробно бъдещето не само на селското стопанство, но и на другите политики.

Председател. – Това разискване е от решаващо значение за нас и затова е необходимо да бъдем тук и да обсъждаме още.

Херман ван Ромпюй, председател на Европейския съвет. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, ще се изкажа накратко след казаното от заместник-председателя на Европейската комисия. Има само няколко точки, които искам да подчертая.

Първо, известният механизъм, въведен за гръцката криза, както, за съжаление, беше наричана през последните няколко седмици и месеци. Много от вас призоваха за по-изявена Европа. Това е достоен довод, но ние трябва да работим в рамките на Договора от Лисабон. Договорът от Лисабон е много ясен. Той не включва така наречените клаузи за помощ. В него такава ситуация не е предвидена.

Затова, трябва да намерим нещо. След като поискахме от гръцкото правителство да поеме отговорност – което то направи и предприе някои мерки – трябва да изобретим механизъм за финансова помощ, който спазва буквата и духа на Договора от Лисабон. Ето защо Европейската комисия предложи механизъм за двустранни заеми, управлявани от Комисията. Затова много държави-членки, включително нидерландският парламент, поискаха да се намеси Международният валутен фонд.

Това беше поискано не само от едно или две правителства; много други също го изискаха. Защо? Защото те неотдавна дадоха пари на Международния валутен фонд, за да изпълни задачата си и наистина да предостави навременна финансова помощ. Европа действително предостави голяма сума.

Като премиер на Белгия предоставих от името на държавата ми сума в размер на около 5 млрд. евро и по този начин някои членове – техните парламенти и правителства – зададоха въпроса защо не можем да използваме финансовите средства, предоставени на Международния валутен фонд, за да помогнем на една европейска държава след усилията, положени от европейските държави.

Затова, трябваше да се намери нещо, един вид размяна, нещо оригинално, което зачита Договора. А тези, които отправят призови за по-изявена Европа, първото нещо, което трябва да направят, е да работят – повтарям – в духа на Договора от Лисабон. Механизмът, разбира се, представлява компромисен механизъм, който трябваше да бъде намерен, защото в Договора от Лисабон не бяха предвидени други механизми.

Госпожи и господа, гръцкото правителство не поиска преразглеждане на споразумението от преди две седмици; то съвсем не направи това. Освен това гръцкият министър на финансите заяви това много ясно вчера. Отново повтарям, той не поиска финансова помощ. Той се надява, че щом резултатите от неговите усилия започнат да се появяват, спредовете ще намалее.

Затова излизането с всякакви становища и разпространението на всякакви слухове е много вредно за гръцките данъкоплатци, защото това не само не помага на никого, но е и в ущърб на тези, които трябва да изтърпят редица мерки, тъй като по-рано в държавата им не са били предприети мерки достатъчно бързо.

Що се отнася до икономическото управление, г-н Шевчович говори за това; нека бъдем наясно, Европейският съвет работи в рамките на своите компетентности, изложени в член 15 от Договора. Той дава насоки и определя основните ръководни принципи на политиката, които трябва да се следват, но той не е изпълнителен орган, не е законодателен орган. Следователно той със сигурност не е правителство в конституционния смисъл на думата. Той обаче координира, наблюдава, дава определен тласък и, както ясно се посочва в Договора, дава насоки. Това е политическият смисъл на икономическо управление, но със сигурност не трябва да се възприема в конституционния смисъл на думата.

Има да се свърши много работа. Някои хора ме попитаха: наложени ли са санкции, или предвидени ли са такива при неспазване на определени директиви, свързани с икономиката или заетостта? Е, в такива случаи Договорът трябва да бъде променен, трябва да бъде изменен. Санкции могат да бъдат наложени единствено когато това се предвижда от Договора. Договорът не предвижда това. Следва ли това да бъде обсъдено в рамките на работната група? Ако някои хора искат да внесат предложения, те ще бъдат обсъдени, но не могат да бъдат наложени санкции, които противоречат на Договора от Лисабон.

По отношение на зоната за свободна търговия между Съединените щати, Европа и други, в момента считам, че основната работа, която трябва да се свърши, е тази, която започват г-н Lamu и други – успешното завършване на кръга от преговори в Доха. Считам, че това е основният приоритет. Той отпрати предупреждение, и с право. В Европа беше избегнато едно голямо протекционистко движение. Избегнахме това, но трябва да направим повече, трябва да стигнем по-далеч.

Всъщност сме изправени пред някои много големи предизвикателства в три области. Налице е предизвикателството, свързано с климата, за което разполагаме с Копенхагенската спогодба, но обещанията за намаляване на емисиите от въглероден диоксид не са достатъчни за да бъде изпълнен малкият брой цели, определени в Копенхагенската спогодба – с други думи, целта да се гарантира, че температурата не надвишава пред-индустриалното равнище с повече от два градуса.

Наред с предизвикателството, свързано с климата, е налице и предизвикателството пред международната търговия и пред международната финансова регулация; някои от вас с право се изказаха по този въпрос. Затова разполагаме с изключително важна международна програма, а Европа трябва да играе главна роля в Г-20 и в други органи, за да бъде постигнат напредък на международно и световно равнище.

Защо вътрешният пазар да не бъде включен в петте цели? В действителност вътрешният пазар е един инструмент и той трябва да се регулира чрез голям брой от тези цели. В областта на научноизследователската и развойна дейност и в други области трябва да използваме всички ресурси на вътрешния пазар. Трябва да го развием още повече, но той не е цел сам по себе си. Той е инструмент, макар и важен. С нетърпение очакваме предложенията на професор Monti за това как да се подобри вътрешния пазар, но той представлява един изключително важен актив. Точно както има обща валута, така има и общ пазар. Той трябва да бъде доразвит с цел да се увеличи растежът и заетостта.

Някои от вас попитаха: „Какъв е смисълът на всичко това?“ Е, смисълът е да разполагаме с достатъчен икономически растеж, за да можем правилно да финансираме социалния си модел, както и в услуга на един Европейски съюз, който иска да играе роля в света, но не може да направи това, без да бъде по-голяма икономическа сила. Не можем да играем роля в света, ако не сме наистина една голяма, много голяма, икономическа сила.

(NL) Понеже този въпрос ми беше зададен от г-жа Van Brempt, бих искал да отговоря на нидерландски. Обръщам се към празното ѝ място, но все пак ще го кажа: наистина не разбирам защо тя мисли, че това е позор. Това е първият път, когато борбата срещу бедността е включена в пет основни цели, и все пак ни се казва, че това е позор, че не сме отишли достатъчно далеч и че трябва да започнем отначало. Това е първият път. Затова съм доволен – дори горд – че ние и Комисията обединихме усилията си по този въпрос и бяхме в състояние да включим борбата срещу социалното изключване и срещу бедността в тези пет основни цели. Разбира се, трябва да определим правилните показатели, а това не е толкова лесно; много по-трудно е, отколкото мнозина си мислят. Повтарям, по никакъв начин не смятам, че трябва да се явим на поправителен изпит през юни. През този месец ще продължим да прилагаме решеното на 25 май по обичайния начин. Затова съм много доволен, че скъсахме с миналото и направихме бедността един от главните приоритети в Европейския съюз.

(FR) Г-н председател, ще се огранича до тези няколко коментара и забележки.

Въпреки че не отговорих на всички коментари, повтарям, не е, защото не слушах, а защото не разполагаме с достатъчно време.

Много от изказванията съдържаха коментари, а не въпроси. Затова съм си ги отбелязал и ще помисля над тях.

Във всеки случай, благодаря ви за важния и интересен принос в разискването по въпроса, който е от решаващо значение за Европейския съюз, а именно стратегията, свързана с така наречените „заетост и растеж“, стратегията „2020“.

Председател. – Сигурен съм, че не само г-жа Van Brempt, но и поне 300 други колеги слушат в стаите си, защото разискването може да се слуша от там.

Най-малко осем комисии на Европейския парламент работят пряко със стратегията „2020“, а останалите – косвено и затова сме силно съпричастни и отворени към по-нататъшно обсъждане, сътрудничество и подготовка на подробности за организирането му. Това е много важно обсъждане за всички нас.

Много ви благодаря, че дойдохте, благодаря и на двама ви за това изчерпателно и всеобхватно обсъждане по темата, г-н председател на Европейския съвет и г-н заместник-председател на Комисията, и благодаря ви, колеги, за обсъждането.

Писмени изявления (член 149)

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) За Европейския парламент е важно да се ангажира с положително сътрудничество с Комисията и Съвета. Във връзка с това приветствам днешното разискване относно заключенията от заседанието на Европейския съвет (25-26 март 2010 г.). Наред с обсъдените теми, особено внимание беше обърнато на икономическата стратегия „Европа 2020“, както и на подготовката за международните преговори във връзка с изменението на климата. Смятам, че всички сме засегнати от проблемите в еврозоната, тъй като стабилността на еврото е от първостепенно значение за целия Европейски съюз. Европейският съвет ще играе по-важна роля при координирането на инструменти на национално и европейско равнище, предназначени за подпомагане на икономическото развитие на държавите-членки. С оглед на това решенията, свързани единствено с бюджетните проблеми, не са достатъчни, защото тези проблеми са тясно свързани с икономическите проблеми. Подкрепям целите на Европейския съвет за повишаване на нивото на заетост, особено чрез политики, насочени към подпомагане на младите хора. Условието за увеличаване на инвестициите в научните изследвания и иновациите трябва да бъдат подобрени. Трябва да бъдат определени реалистични цели не само в тази област, но и що се отнася до определянето на целите, свързани с изменението на климата. Европейската комисия трябва възможно най-скоро да представи конкретни мерки за прилагане на проектите, насочени към намаляване на бедността в целия Европейски съюз.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) На пролетното заседание на Европейския съвет икономическите проблеми на Гърция преобладаваха в такава степен, че, ако заключенията не бяха документирани в писмен вид след срещата, мнозина от нас нямаше да знаят, че е била обсъдена стратегията „Европа 2020“, както и много други теми. Тази информация обаче със сигурност не е достигнала до европейските граждани, които са останали с впечатлението, че на пролетното заседание се е обсъждала само темата за Гърция. Без да бъдем цинични, можем да кажем, че цялата глобална криза през последните две години предизвика и нещо добро на равнище на Европейската общност: стратегия и бъдеща визия, която ще предотврати всеки голям икономически спад в бъдеще, ще очертае нова посока за развитието на ЕС-27 и, косвено, ще направи Европа по-конкурентоспособна. От жизненоважно значение е обаче благородните заключения на пролетното заседание на Съвета относно стратегията „Европа 2020“ да не се състоят само от добри намерения. Европейският съюз е сложен орган, съставен от различни, отделни държави, които са обединени институционално. Те обаче реагират с различни мерки на насоките, определени от Съвета на Европейския съюз. Следователно определянето на ясни цели за всяка държава-членка вероятно би постигнало повече резултати, отколкото ако предприемането на необходимите действия за изпълнение на стратегията бъде оставено на тяхната преценка.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *в писмена форма*. – (EN) Резултатът от това заседание далеч не отговаря ефективно на потребностите на Гърция. Г-н Ван Ромпкой казва, че способността на Европейския съюз да постигне консенсус остава непокътната и това е така, но, за съжаление, има консенсус само за най-малкия общ знаменател! Предложеното решение е всичко друго, но не и европейско. За да има един истински европейски отговор, трябваше да разполагаме с европейска рамка, за да се помогне на Гърция да излезе от кризата с дълга си, вместо да й се отпускат двустранни заеми. Освен това се боя, че доверието в цялата еврозона може да пострада, ако се намеси МВФ, да не говорим за факта, че очевидно гръцкото правителство вече не желае намесата на МВФ, след като условията на МВФ могат да доведат до социално и политическо напрежение в държавата. Това, което наистина ме безпокои, е, че пазарите просто не реагираха много положително на това решение, като лихвата, предложена на Гърция от пазарите, остана около 7% или дори малко повече, което е неблагоприятно за Гърция. Въпреки това аз приветствам създаването на работната група, за която се надявам, че ще излезе с по-амбициозни предложения, така че икономическата и финансова стабилност на Еврозоната да бъдат ефективно гарантирани в бъдеще.

Kinga Göncz (S&D), *в писмена форма*. – (HU) Приветствам факта, че на неотдавнашното заседание на Европейския съвет беше чертан компромис по отношение на икономическата програма на Европейския съюз, която обхваща периода до 2020 г., както и за предоставянето на помощи на Гърция. Икономическият растеж, определен като цел в стратегията, в същото време е предпоставка за излизане от социалната криза и кризата на пазара на труда. Трябва да се приветства, че Европейският съвет отделя голямо внимание на

увеличаването на заетостта не само сред младите и по-възрастните работници, но и сред нискоквалифицираните. Увеличаването на заетостта сред целевите групи трябва да върви ръка за ръка с придобиването на умения, които имат пазарна стойност, както и с насърчаването на ученето през целия живот. Съгласна съм и с усилията на унгарското правителство да ни накара да се замислим, в борбата срещу бедността, за количествените цели за регионално сближаване, вместо за целите, свързани с бедността, тъй като живеещите в бедност и най-вече в крайна бедност в рамките на Европейския съюз, живеят в ясно определени географски райони. Това би позволило хармонизация на борбата с бедността и на сложните проблеми на слабо развитите региони. В същото време е важно при приемането на целите на стратегията „2020“ лицата, отговорни за вземането на решения, да разполагат с точни данни по отношение на размера и процента на бедност в обществото. Въпреки че борбата с икономическата криза и стратегията „ЕС 2020“ определиха посоката, която трябва да бъде следвана, искането, отправено от Вишеградските държави, е напълно разбираемо, а именно, че разискването на този въпрос не следва да определя дългосрочната парична перспектива след 2013 г. Разискването на този въпрос ще изисква по-продължителни преговори и е невъзможно да се предвиди какви финансови възможности за условия за маневриране през 2012-2013 г. ще си позволи Европейският съюз.

András Gyürk (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Окончателният документ от заседанието на Съвета през март – много правилно – отдели специално внимание на въпроса за изменението на климата. Това е добре още повече защото провалът на срещата на върха в Копенхаген създаде несигурност по отношение на политиката за климата. Механизмите за гъвкавост, преди всичко системите за търговия с квоти, вероятно ще продължат да бъдат важни инструменти за усилията на Европейския съюз за опазване на климата в бъдеще. Функционирането им днес обаче все още е белязано от противоречия. Миналата година например в Обединеното кралство беше извършена голяма данъчна измама по време на сделка за търговия с квоти. Не много отдавна стана ясно, че квотите, продадени от унгарското правителство, неправомочно са влезли обратно в системата на Европейския съюз за търговия на емисии. Чрез посредничеството на офшорни дружества имаше опит два пъти да се използват емисионни права. Това са само два примера, които показват, че системата на емисионни права не работи гладко. Злоупотребите са много вредни, по-конкретно за тези участници, които полагат истински усилия за смекчаване на вредите върху околната среда. Като се учим от отрицателните примери, трябва възможно най-скоро да премахнем вратичките в закона, които се крият в системата за търговия с квоти. Европейската комисия трябва да вземе мерки срещу използването на разрешителни без реални резултати, недобросъвестно или за различни от предназначението им цели. Освен това трябва да създадем пълна правна хармония между международните разпоредби и тези на ЕС за опазване на климата. С оглед на всички тези цели би било полезно да подсилим и процедурите на Европейския съюз за надзор. Ефективните разпоредби за опазване на климата ще продължат да изискват механизми за гъвкавост. Гъвкавостта обаче не може да означава непредвидимост и да създава възможности за злоупотреба.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Закljučенията от заседанието на Европейския съвет, което се проведе на 25 и 26 март 2010 г., със сигурност подчертават големите амбиции на държавите-членки за предстоящия период до 2020 г. По-конкретно, забелязах последователните цели по отношение на насърчаване на инвестициите в научноизследователската и развойна дейност и намаляването на емисиите на парникови газове, които са подкрепени от цифри и ангажименти. От само себе си се разбира, че политическата воля е основно изискване, за да се гарантира, че тези цели ще бъдат превърнати в политики, които да доведат и до резултати. С оглед на това всички ние трябва да положим усилия. От друга страна, бих искал да осъдя отлагането на определянето на измерими цели за намаляване на равнището на отпадане от училище и увеличаване на броя на висшистите, както и за намаляване на социалното изключване, още повече че 2010 г. е европейска година, посветена на този въпрос. Дори ако скоростта на вземане на решения продължи да бъде бавна вследствие на редица фактори, трябва да се покаже по-висока ефективност по отношение на изпълнението, така че новата стратегия да представлява успех, а не повторение на Лисабонската стратегия.

Krzysztof Lisek (PPE), *в писмена форма*. – (PL) С оглед на процесите, които се случват в Европа, като демографския спад на коренното население и икономическата криза един добре обмислен стратегически план за действие има пълната ми подкрепа. Стратегията „Европа 2020“ следва да ни даде възможност да бъдем ефективни в борбата срещу последиците от тези пагубни явления, да подготвим континента си за предизвикателствата на следващото десетилетие в условията на глобална конкуренция. Разчитам на добра информационна кампания сред жителите на държавите-членки, която да им помогне да използват правомощията, предоставени им от Договора от Лисабон, и да окаже въздействие първо върху планирането, а после и върху изпълнението, на стратегията чрез участие на регионално и по-ниско равнище и в по-малките местни общности. Съгласен съм, че самите стратегически приоритети – устойчиво развитие, икономика, основана на знанието и иновациите, инвестиции в образованието на гражданите и изграждане на общество без икономическо разделение и бедност – са определени добре. Също така смятам, че това трябва да бъде последвано от бързо развитие на механизмите за осъществяване на тези приоритети и установяване на график

в това отношение. Разчитам на добро и цялостно сътрудничество в тази област. Бих искал да подчертая, че стратегията „Европа 2020“ трябва да вземе предвид огромните разлики в нивото на развитие и в потенциала на различните региони. Ако не включим подходящото адаптиране на графика и средствата за постигане на стратегическите цели в характеристиките на отделните части на Европейския съюз, боя се, че работата ни може да не доведе до очаквания резултат.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Приветствам резултатите от Европейския съвет, особено важното решение, взето в подкрепа на Гърция, в сътрудничество с МВФ. Това е важна стъпка към укрепване на европейската солидарност. Гърция не е единствената държава в еврозоната, изправена пред финансови проблеми. Структурните реформи и възстановяването на макроикономическата стабилност чрез преразпределяне на бюджетни средства в подкрепа на устойчивото развитие са по-подходящи от пряката помощ. Европейският съюз се нуждае от нова, средносрочна стратегическа визия за растеж и развитие, съчетана с разумно събиране и преразпределение на финансови средства. Трябва да бъдат добавени две основни реформи – реформата на общата селскостопанска политика (ОСП) и реформата на политиката на сближаване, две точки от бюджета, които поглъщат огромни средства. Увеличаването на заетостта, повишаването на конкурентоспособността и производителността, както и изключително продуктивните инвестиции в научните изследвания и иновациите, са основните мерки за спиране на упадъка и възобновяване на устойчивото развитие, които са основни цели в стратегията „Европа 2020“.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Бих искал да приветствам факта, че текстът, който описва в подробности окончателните заключения на Европейския съвет, посочва особено важната роля на политиката на сближаване и общата селскостопанска политика за гарантирането на конкурентоспособността на Европейския съюз. Общата селскостопанска политика, по-конкретно – въпрос, който в момента е предмет на разгорещени разисквания преди предстоящата реформа в тази област – представлява специален въпрос, заради неговото значение. Има не само над 12 милиона европейски земеделски стопани, но и потребители, които очакват конкретни резултати след реформата на ОСП, която ще има положително въздействие върху жизнения им стандарт и качеството на консумираните храни, от една страна, и върху конкурентоспособността на селското стопанство и хранително-вкусовата промишленост на Европа, от друга. Европейският съюз е задължен да вземе предвид надеждите, които гражданите му залагат на бъдещата ОСП, при изпълнението на бъдещите му политики.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Стратегията „ЕС 2020“ трябва да се основава на по-голяма координация на икономическите политики и политиките в областта на околната среда, за да се генерира екологично ефективен икономически растеж и по-висока заетост. Преходът към чиста икономика, която създава „зелени“ работни места, ще бъде постигнат само чрез промяна на производствените, потребителски и транспортни модели, което ще изисква големи инвестиции от бюджетни, частни и данъчни източници. Считаю, че това трябва да включва интелигентни, екологосъобразни процеси, на които ще бъде даден приоритет на всички равнища – местно, национално и европейско – и които ще спомогнат за подобряване на благосъстоянието на всички граждани, така че Европейският съюз да стане водеща сила в една все по-глобализираща се икономика.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Стратегията „2020“, която беше приета от Европейския съвет, не е приемлива за мен като социалист. В нея липсва ясно становище за стратегическа цел (борбата с бедността) и тя не съдържа мерки за постигане на тази цел. Бедността засяга 80 милиона (20%) от европейците, а 17% имат толкова ниски доходи, че не могат да покрият основните си потребности. Това е не само икономически проблем, но и нарушение на правата на човека. Бедността води до влошаване на здравословното състояние, ограничен достъп до образование, бездомност, дискриминация и социално изключване. Според доклад на Европейската комисия, публикуван през 2008 г., един на всеки петима (19%) поляци живее под прага на бедността, а 26% от децата живеят в бедност (най-високото ниво в Съюза).

Необходима е дългосрочна стратегия за борба с бедността като неделима част от политиката на Европейския съюз. В съответствие с предложенията на моята политическа група, стратегията следва да бъде подпомогната от реформа в общата селскостопанска политика. От съществено значение е да се гарантира продоволствената сигурност за всички граждани на Европейския съюз във всичките ѝ аспекти (физически и икономически достъп до храни, които отговарят на високи стандарти за здраве и качество). Стратегията „2020“ ще бъде ценен документ за гражданите на Европейския съюз само при условие, че са включени социалните цели. Затова искам от Комисията и Съвета да: 1. признаят борбата срещу бедността като основна, стратегическа цел; 2. определят и прецизно количествено да измерят конкретни цели, свързани със систематичното ограничаване на бедността; 3. изготвят и приемат (на срещата на върха през юни) конкретни показатели на бедността; 4. определят дати за изпълнението на отделните частични цели.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) На 25 и 26 март в Европейския съвет бяха взети решения по въпроси, които ще имат значително отражение върху живота на хиляди европейци, особено на тези, които споделят еврото. Дори по време на икономическа криза, която става много по-сериозна в държави като Гърция, държавните или правителствените ръководители на еврозоната постигнаха съгласие по отношение на финансовата помощ за тази държава. Тези държави-членки показаха солидарност с Гърция и решимост за укрепване на стабилността на валутата, като започнаха да предоставят двустранни заеми в случай че държавата не е в състояние да реши проблемите с публичните си финанси чрез други средства, по-конкретно чрез намеса на Международния валутен фонд. Освен това през следващите 10 години новата стратегия „Европа 2020“ ще трябва да се възползва от предишната Лисабонска стратегия, като покаже на обществеността осезаеми резултати, особено по отношение на насърчаването на заетостта без допълнително отлагане на структурните реформи. Териториалното сближаване трябва да бъде неразделна част от стратегията, наред с други основни въпроси като продължаване на ангажимента за знание и иновации, устойчив икономически напредък и социално приобщаване. Европейският съюз официално даде подкрепата си за стратегията и държавите-членки трябва да бъдат напълно ангажирани с нея.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Приветствам факта, че по време на заседанието на Европейския съвет, проведено на 25 и 26 март, Европейският съюз за пръв път пое твърд ангажимент за увеличаване на енергийната ефективност с 20% до 2020 г., като в същото време потвърди ангажимента си за намаляване на вредните емисии с 20%, в сравнение с равнището от 1990 г. Най-голямото предизвикателство, пред което е изправен Европейският съюз в момента, е драстичното увеличаване на безработицата. През февруари тя достигна равнище от 10%, с което броят на безработните превиши 23 милиона, отбелязвайки увеличение от 3,1 милиона в сравнение с февруари 2009 г. Икономическата криза се отрази както на публичния, така и на частния сектор, а хиляди европейски дружества обявиха несъстоятелност и милиони служители изгубиха работата си. Намаляването на броя на заетите лица и дружества оказва голямо въздействие върху бюджетите, определени за публични разходи, както и върху качеството на живот на европейските граждани. Въпреки това Европейският съюз трябва да определи начина на действие за развитието си и за осигуряване на необходимото финансиране. Европейският съюз трябва да инвестира в образование, наука и в една амбициозна, устойчива промишлена политика, която да му позволи да остане конкурентоспособен в световен мащаб. Европейският съюз трябва да инвестира и в здравеопазване, селско стопанство, както и в транспортната и енергийна инфраструктура. Призовавам Комисията да внесе за разглеждане законодателна инициатива за създаване на европейски фонд за развитие на транспортната инфраструктура.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Госпожи и господа, последната европейска среща на върха представляваше опит да се разработи нова стратегия за еврозоната и за излизане от икономическата криза. Европейските ръководители постигнаха съгласие, че е необходимо да се укрепи икономическата политика в Европа, като се определят бъдещите общи насоки и се разработи система за ранно предупреждение за държавите-членки, които са изправени пред икономически трудности. Последниците от световната финансова криза представляват добра възможност за Европа да засили вътрешната си интеграция и сътрудничество. Сега е моментът да се използват безспорните предимства на европейската интеграция и европейския проект да премине на едно ново, по-високо равнище. Срещата на върха имаше оптимистично и обещаващо значение. Трябва обаче да бъдем внимателни при този опит за разработване на друга икономическа стратегия за Европа да се получи като с Лисабонската стратегия, която трябваше да превърне Европа в най-динамичната икономика, основана на знанието, а вместо това се оказа един грандиозен провал. Благодаря ви.

Iuliu Winkler (PPE), *в писмена форма.* – (HU) За половин година Европейският съюз премина от една многообещаваща ситуация до почти пълна липса на единство. Преди шест месеца, влизането в сила на Договора от Лисабон внуши чувство на оптимизъм и надежда. Само половин година по-късно гръцката криза постави Европейския съюз пред драматична ситуация. Въпреки все по-големия брой тревожни сигнали, всеки очаква, макар и да звучи банално, националният протекционизъм да излезе от контрол, което може да има потенциално катастрофални резултати. Убеден съм, че държавите-членки, които се намират в затруднено положение, не се нуждаят от цинични съвети. Положението на Гърция не е единствено по рода си; Европейският съюз ще трябва да се изправя и пред други подобни шокоски последици. Решението е в по-голяма солидарност на Европейския съюз, ефективна координация и постигане на силно икономическо управление. Като представител на Европейската народна партия (Християндемократи) и румънско-унгарски политик, който получи мандата си като израз на политическа солидарност, считам, че единственият изход от кризата е чрез солидарност между северните, южните, западните и източните държави-членки – тоест, между всички нас.

Artur Zasada (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Положението на гръцката икономика несъмнено предизвиква много вълнения. Катастрофалното ѝ състояние е вследствие както на световната криза, така и на небрежността на правителството в Атина. Заради неизпълнението на сериозни реформи и тълкуването на

макроикономическите данни, което беше прекалено небрежно, днес Гърция е на прага на фалит. Последиците от днешната икономическа криза ще се усещат в Гърция в продължение на много години. Затова с огромен интерес разучих предложените форми на подкрепа, които Съветът възнамерява да предостави на Гърция. Радвам се, че Гърция може да разчита на помощ, но това следва да бъде свързано с незабавни и радикални реформи на публичните финанси. Нашата реакция на кризата в Гърция трябва да бъде ясен сигнал за други държави-членки, които са изправени пред подобни проблеми, че сериозните вътрешни реформи са пътя, по който трябва да поемат, за да излязат от кризата.

Zbigniew Ziobro (ECR), *в писмена форма*. – (PL) Заключение от заседанието на Европейския съвет на 25-26 март 2010 г. съдържа решение, в което се говори за намерение да се засили координацията на икономическата политика на държавите-членки чрез по-добро използване на инструментите, предвидени в член 121 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Икономическата криза, особено в началото, доведе до появата на голям брой примери за протекционистки практики, които доста често предизвикваха съмнение от гледна точка на принципите на конкуренцията в Европейския съюз.

По-добрата координация на икономическите политики на държавите-членки и предложеното по-добро използване на инструментите, формулирани в член 121 от Договора за функционирането на Европейския съюз, ще предотвратят ли повторение на подобни практики в бъдеще? Ако да, по какъв начин?

5. График на следващите заседания: вж. протокола

6. Прекъсване на сесията

(Заседанието се закрива в 17,10 ч.)